

Tájépítészeti Kar
Kari Önértékelés

**MAB Intézményakkreditáció
2007-2008**

Budapest,
2008. január 31.

Tartalomjegyzék

TARTALOMJEGYZÉK.....	2
TÁBLÁZATOK JEGYZÉKE	3
1. A TÁJÉPÍTÉSZETI OKTATÁS MÚLTJA ÉS JELENE.....	4
2. A KAR KÜLDETÉSE ÉS JÖVŐKÉPE.....	6
3. A KAR MINŐSÉGÜGYI KONCEPCIÓJÁNAK ÉS SZERVEZETÉNEK BEMUTATÁSA	7
4. AZ OKTATÁSI FOLYAMATOK MINŐSÉGIRÁNYÍTÁSA	9
4.1. A KAR OKTATÁSI TEVÉKENYSÉGÉNEK BEMUTATÁSA.....	9
4.1.1. Okleveles tájépitészmérnök képzés.....	10
4.1.2. Okleveles településmérnök képzés.....	11
4.1.3. Tájérendező és kertépítő mérnök alapszak (BSc).....	11
4.1.4. Doktori képzés (PhD).....	12
4.2. AZ OKTATÁSSAL KAPCSOLATOS FOLYAMATOK BEMUTATÁSA	12
4.2.1. A képzési programok indításának folyamata.....	12
4.2.2. A képzési programok működésének nyomon követése	13
4.2.3. A hallgatók és a leendő hallgatók tájékoztatásának rendszere	13
4.2.4. A hallgatók teljesítményértékelésének módja.....	14
4.2.5. A tehetséggondozás formái.....	14
4.2.6. Az oktatási adminisztráció működése.....	16
4.3. AZ OKTATÁSI TEVÉKENYSÉG MEGÍTÉLÉSE ÉS A KÉPZÉSI PROGRAMOKKAL KAPCSOLATOS VÉLEMÉNYEK	17
4.3.1. A hallgatói visszacsatolások rendszere.....	17
4.3.2. A hallgatók átfogó véleménye az oktatásról: erősségek, gyengeségek, hasznosíthatóság.....	17
4.3.3. A munkaadók véleménye a képzés eredményességéről	19
4.3.4. Az oktatók véleménye az oktatási folyamatok szervezetségéről.....	20
4.3.5. Az oktatás minőségét tükröző egyéb felmérések, mutatók	20
4.4. AZ IDEGEN NYELVŰ KÉPZÉSEK RENDSZERE	23
4.5. ÖSSZEFOGLALÓ MEGÁLLAPÍTÁSOK, FEJLESZTÉSI JAVASLATOK	24
5. A KUTATÁS-FEJLESZTÉSI ÉS INNOVÁCIÓS FOLYAMATOK MINŐSÉGIRÁNYÍTÁSA.....	27
5.1. A KAR KUTATÁS-FEJLESZTÉSI TEVÉKENYSÉGÉNEK BEMUTATÁSA.....	27
5.1.1. A pályázati tevékenység alakulása.....	27
5.1.2. A publikációs tevékenység alakulása	27
5.2. A KUTATÁS-FEJLESZTÉSEL KAPCSOLATOS FOLYAMATOK BEMUTATÁSA ÉS ÉRTÉKELÉSE.....	29
5.2.1. A doktori képzés rendszere	29
5.2.2. A kutatás-fejlesztés szervezeti keretrendszere a Karon.....	30
5.2.3. A Kar kutatás-fejlesztési tevékenységének koordinálása.....	32
5.2.4. A kutatás-fejlesztést támogató szervezeti egységek.....	32
5.2.5. A kutatási aktivitás nyomonkövetése és ösztönzése.....	33
5.3. ÖSSZEFOGLALÓ MEGÁLLAPÍTÁSOK, FEJLESZTÉSI JAVASLATOK	34
6. VEZETÉS ÉS STRATÉGIA ALKOTÁS	35
6.1. A KARI SZINTŰ DÖNTÉSHOZÁS BEMUTATÁSA.....	35
6.1.1. A kari vezetés testületei.....	35
6.1.2. A kari vezetők	37
6.1.3. A hallgatók szerepe és részvétele a döntéshozási folyamatban	37
6.2. A FONTOSABB IRÁNYÍTÁSI FOLYAMATOK BEMUTATÁSA ÉS ÉRTÉKELÉSE	37
6.2.1. A döntéshozás folyamata a Karon.....	37
6.2.2. A Kar stratégiája és a stratégia-alkotás folyamata	38
6.2.3. A döntések kommunikációja, nyomonkövetése a Karon	39
6.2.4. A pénzügyi-gazdálkodási és a forráselosztási rendszer a Karon	39
6.3. PARTNERKAPCSOLATOK KEZELÉSE.....	40
6.4. ELÉGEDETTSG A KAR IRÁNYÍTÁSÁVAL	41
6.4.1. Összefoglaló megállapítások, fejlesztési javaslatok.....	41

7.	EMBERI ERŐFORRÁSOK	43
7.1.	A KAR OKTATÓI-KUTATÓI ÁLLOMÁNYÁNAK BEMUTATÁSA	43
7.1.1.	A munkaerő-állomány összetételének bemutatása	43
7.1.2.	Fluktuáció	45
7.2.	A KAR EMBERI ERŐFORRÁS GYAKORLATAINAK BEMUTATÁSA	45
7.2.1.	Létszám és munkaerő-kapacitás tervezése	45
7.2.2.	Emberi erőforrások áramlása: kiválasztás, felvétel, karrier, elbocsátás, nyugdíjazás.....	45
7.2.3.	Vezetők kiválasztása	46
7.2.4.	Teljesítményértékelés.....	46
7.2.5.	Javadalmazás, jutalmazás, differenciálás	47
7.2.6.	A munkakörülmények és munkafeltételek	47
7.3.	A NEM OKTATÓ MUNKATÁRSAKKAL KAPCSOLATOS SAJÁTOSSÁGOK BEMUTATÁSA.....	47
7.4.	ELÉGEDETTSÉG AZ EMBERI ERŐFORRÁS RENDSZEREKKEL	47
7.5.	ÖSSZEFOGLALÓ MEGÁLLAPÍTÁSOK, FEJLESZTÉSI JAVASLATOK	49
8.	ÖSSZEFOGLALÓ MEGÁLLAPÍTÁSOK A KAR MŰKÖDÉSÉVEL KAPCSOLATBAN	50
8.1.	A KAR CSWOT-ELEMZÉSE.....	52
	MELLÉKLET	55

Táblázatok jegyzéke

1. TÁBLÁZAT: HALLGATÓI LÉTSZÁMOK ALAKULÁSA A TÁJÉPÍTÉSZETI KARON (2004-2007) (Fő).....	9
2. TÁBLÁZAT: TDK DOLGOZATOK SZÁMA (2004–2007).....	15
3. TÁBLÁZAT: TDK DÍJAZOTTAK	15
4. TÁBLÁZAT: ERŐSSÉGEK/GYENGESÉGEK A VÉGZETT HALLGATÓK VÉLEMÉNYE ALAPJÁN (%).....	18
5. TÁBLÁZAT: VÉGZETT HALLGATÓK ÉRTÉKELÉS PONTOZÁS ALAPJÁN.....	19
6. TÁBLÁZAT: OKTATÓK VÉLEMÉNYE AZ OKTATÁSI FOLYAMAT SZERVEZETTSÉGÉRŐL.....	20
7. TÁBLÁZAT: A KARRA FELVETTEK SZÁMA, PONTHATÁRA, TÚLJELENTKEZÉS	21
8. TÁBLÁZAT: A KARRA JELENTKEZŐK ÉS A FELVETTEK PREFERENCIA RANGSORA (2004-2007).....	22
9. TÁBLÁZAT: A FELVÉTELIZŐ HALLGATÓK MOTIVÁCIÓI	22
10. TÁBLÁZAT: SZAKKÉPZÉSI TÁMOGATÁSOK ALAKULÁSA.....	23
11. TÁBLÁZAT: PÁLYÁZATI TEVÉKENYSÉG (2004–2007)	27
12. TÁBLÁZAT: PUBLIKÁCIÓS TEVÉKENYSÉG.....	28
13. TÁBLÁZAT: DOKTORI KÉPZÉSBEN RÉSZTVEVŐ HALLGATÓK (2004-2007)	29
14. TÁBLÁZAT: A KARI VEZETÉS STRATÉGIA-ALKOTÁSÁNAK ÉRTÉKELÉSE.....	39
15. TÁBLÁZAT: A DÖNTÉSEK KOMMUNIKÁCIÓJÁNAK ÉRTÉKELÉSE A KARON	39
16. TÁBLÁZAT: ELÉGEDETTSÉG A KAR IRÁNYÍTÁSÁVAL.....	41
17. TÁBLÁZAT: FOGLALKOZTATOTTAK LÉTSZÁMADATAI (2006-2007)	HIBA! A KÖNYVJELZŐ NEM LÉTEZIK.
18. TÁBLÁZAT: AZ OKTATÓK ÉS KUTATÓK ÉLETKORI MEGOSZLÁSA (2007)	44
19. TÁBLÁZAT: MINŐSÍTETT OKTATÓK MEGOSZLÁSA ÉLETKOR SZERINT (2007)	44
20. TÁBLÁZAT: ELÉGEDETTSÉG AZ EMBERI ERŐFORRÁS RENDSZEREKKEL.....	48
21. TÁBLÁZAT: A TÁJÉPÍTÉSZETI KAR SOCRATES-ERASMUS PARTNEREI (2007).....	55
22. TÁBLÁZAT: A TÁJÉPÍTÉSZETI KAR CEEPUS PARTNEREI (2007)	55
23. TÁBLÁZAT: A TÁJÉPÍTÉSZET ÉS DÖNTÉSTÁMOGATÓ RENDSZEREK DOKTORI ISKOLA TÁJÉPÍTÉSZETI TÉMACSOPORTJAI ÉS AZ OTT GONDOZOTT FŐBB TÉMÁK	56

1. A tájépítészeti oktatás múltja és jelene

A kontinensen a Berlin melletti Dahlemben alakult meg az első kertészeti felsőoktatási intézmény, a második pedig Budán. Az 1853-ban *Entz Ferenc* által alapított kertészeti magániskolából 1894-ben létrejött a Magyar Királyi Kertészeti Tanintézet. Ebben a tanintézetben indult meg Magyarországon (és tegyük hozzá: az akkori Monarchia egész területén) először a Kerttervezés és a Kertművészet felsőfokú oktatása. A kerttervezés és a tájrendezés hazai tanításának azóta eltelt évszázadát három név fémjelzi: *Rerrich Béla*, *Ormos Imre* és *Möcsényi Mihály*.

A Rajzolás és festés című tantárgyat a budapesti Magyar Királyi Kertészeti Tanintézetben a képzés teljes ideje alatt oktatták. Az első tanévben heti hat-hat óra, a második és a harmadik évben heti négy-négy óra időtartammal. (A Rajzolás és a festés az első évben a heti óraszámok 20%-át tette ki.)

A Kerttervezést elsőként 1898 őszén és 1899 tavaszán heti négy-négy órában Révész István tanította.

Amikor 1908-ban *Rerrich* megkezdte tanintézeti működését, a felsőfokú iskola, a Kertészeti Tanintézet mindössze 14 éve létezett. Fő feladata a természetes tárgyak, a kertészeti technológiák és a fajtaismeret oktatása volt. *Rerrich* első dolga volt, hogy a kertművészeti ismereteket módszeresen összefoglalja, önálló tantárggyá formálja, és a tantervet kiegészítse a tervezési tárgyak elsajátításához szükséges alapozó tárgyakkal.

Ormos Imre vezetésével 1939-ben alakult meg a Kertművészeti és Kerttervezési Tanszék, amely 1943-ban, az Akadémiából létrejött Magyar Királyi Kertészeti és Szőlészeti Főiskola keretében Kertművészeti Tanszékként működött tovább. *Ormos* az érdeklődő hallgatók részére kerttervezési szakszemináriumot szervezett, amelyet a hallgatók 1943-tól vehettek fel. A tájépítész szakma ezt a momentumot tekinti a szakterületi végzettség első hazai megjelenésének. A Magyar Építész Kamara táj- és kertépítészeti tagozata ezért a legkorábbról azokat fogadja be és azoknak biztosít tervezési jogosultságot, akik *Ormos* szakszemináriumának hallgatói voltak. Az önálló kertépítészeti képzés lehetőségének a megteremtése is ebben az időben merült fel először.

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány rendeletével 1945-ben létrejött az Agrártudományi Egyetem, amelybe Kert- és Szőlőgazdaságtudományi Karként betagozódott az addig önálló Kertészeti és Szőlészeti Főiskola. Az egyetemi és a főiskolai tagozaton 1947-ig párhuzamosan folyt a képzés. A kertészmérnök képzésben a szakterületi tárgyak oktatását a Kerttervezési Tanszék és Intézet látta el, amelynek *Ormos Imre* volt a vezetője. Ebben az időben több kísérlet történt a táj- és kertépítészeti ismereteknek szakmérnöki formában megszervezett oktatására (2 éves tájmérnöki képzés 1955., kerttervezési szakirányú továbbképzés 1956.), de ezek sikertelenek maradtak.

Az 1953/1954-es tanévet azonban – a gödöllői székhelyű Agrártudományi Egyetemből kiválva – ismét önállóan, kezdte meg a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola és ezzel gyors fejlődés vette kezdetét.

A Kerttervezési Tanszék oktatóinak létszáma fokozatosan nőtt, 1970-ig 15 főre emelkedett. A klasszikus kertészeti tudományok, valamint a táj- és kertépítészeti diszciplínák ebben az időszakban rendkívül sokat fejlődtek. Az önálló szak létrehozására végül az 1963/1964-es tanévben került sor. A kertészmérnök képzés ettől kezdve két szakon, a természetes és a kertépítészeti szakon folyt. A kertépítészeti szakra az induló tanévben a II. és a III. évfolyamra 15-15 hallgatót vettek fel, azaz felmenő rendszerben összesen harmincan tanulhattak a kerttervezési szakon. A 15 fős felvételi keretszám hosszabb ideig fennmaradt. Megkezdődött a tananyag és a tantervek folyamatos fejlesztése.

1969-ben a Főiskola jogutódjaként létrejött a Kertészeti Egyetem. A képzés az addigi 4,5 év helyett 5 év lett, s ez alkalmat adott arra is, hogy a két szak tanterve szétváljon. Ekkor már a kertépítészeti és a természetes szakra külön kellett jelentkezni. A felvétel és a képzés az első évtől kezdve önálló tanterv szerint folyt. A végzettség megnevezése azonban változatlanul

"kertészmérnök" maradt a szak megjelölésével. Az önálló szak indítását *Ormos Imre* vívta ki, akit ezért a Tájépítészeti Kar iskolateremtő és szakalapító professzorának tekint.

Az 1970-es évek sorozatos tantervi reformokat hoztak. *Mőcsényi Mihály* kidolgozta az ún. kétlépcsős képzés tantervét (ma bolognai rendszernek hívjuk), amely három év után kertépítő-tervező végzettségű kimenetet biztosított, majd újabb két év tanulmányaival a tájépítész oklevél megszerzésére adott lehetőséget. A gondosan kimunkált tantervet azonban nem fogadta el az Egyetemi Tanács, így az lekerült a napirendről.

1982-ben nevezték át a szakot táj- és kertépítészeti szakká. A korábbi Táj- és Kertépítészeti Tanszékből megalakult a Kertépítészeti Tanszék és a Tájrendezési Tanszék, ami előre vetítette a szakirányú oktatási rendszer bevezetését.

A rendszerváltó 1990-es évek az egyetemi életben, és a táj- és kertépítész képzésben is jelentős változást hoztak. Ennek az időszaknak az eredménye, hogy 1992. szeptember 1-től kezdődően a kormány rendeletileg létrehozta a Tájépítészeti, -védelmi és -fejlesztési Kart, amelynek keretében a tervezett hét tanszékből a létesüléskor öt szaktanszék megalakult. A Tájépítészeti Kar megszületése *Mőcsényi* kitaró munkájának köszönhető. A Kar egyedülálló oktatási intézmény Európában, amelyet a nemzetközi szakmai körök – többek közt az Európai Tájépítész Iskolák Szövetsége (ECLAS) – példaértékű műhelynek tekint.

A Kar megszületésével a lehetőségek egyszerre kitágultak. A hallgatói létszám néhány év alatt a négyszeresére nőtt, miközben megmaradt a felvételi túljelentkezés 6-8-szoros aránya. Szakirányok alakultak és megszületett a Tájépítész Doktori Képzés, a kilenc alprogrammal akkreditált PhD-iskola.

Az egyetemi integráció keretében tíz kar egyesítésével, gödöllői székhellyel, 2000-ben létrejött a Szent István Egyetem (SZIE), amelynek tagja lett a Tájépítészeti, -védelmi és -fejlesztési Kar is. Az új egyetemi struktúra egyik hozadéka, hogy a Tájépítészeti Kar gesztorságával létrejöhetett az egyetemi településmérnöki képzés. Az Ybl Miklós Műszaki Főiskolai Karral közösen – Karunk gesztorságával – önálló, egyetemi szintű okleveles településmérnöki szakot alapítottunk, majd a 2003/2004-es tanévben indítottuk el a képzést 40 fő államilag finanszírozott hallgatói létszámkerettel.

A Szent István Egyetem eredeti kari struktúrájával csupán egy rektori ciklust, 3,5 évet élt meg. 2003-ban a három budai kar – az egykori Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem – kivált a SZIE szervezetéből és a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetemhez csatlakozott. A 2003/2004-es tanévet a Kar a BKÁE – népszerű nevén a „Közgáz” – égisze alatt nyitotta meg. A Kar neve 2004. szeptember 1-től kezdődően "Tájépítészeti Kar"-ra változott.

Az EU-harmonizációnak megfelelően 2006-tól a 10 féléves tájépítész mérnök, valamint településmérnök szakok helyett lineáris, több lépcsős képzés indult. A hét féléves Tájrendező és kertépítő mérnök (BSc) alapszak után lehetőség van a négy féléves Tájépítész mérnök illetve a későbbiekben a Településmérnök mesterszakon a továbbtanulásra.

A Tájépítészeti és Döntéstámogató Rendszerek Doktori Iskola keretében hat féléves PhD képzésen szerezhetnek doktori fokozatot a legrátermettebb hallgatók. A képzés öt alprogramban folyik.

2. A Kar küldetése és jövőképe

A fenntartható fejlesztés elve megköveteli, hogy a gazdasági növekedés, valamint az ezt szolgáló területfejlesztés és a természeti erőforrások használata a táj és a települések gazdagodásával, a települési környezet és a környezeti elemek minőségének javulásával, értékeinek megőrzésével, a tartós növekedési folyamatokat hosszú távon biztosító környezet-állapotok fenntartásával és a létfeltételek javításával járjon együtt. A tervezéshez és a fejlesztéshez, a szakmai irányításhoz térbeli-területi tervezésre felkészült, kreatív szakemberek képzésére van szükség, akik a környezethasználat, a területfejlesztés, település- és tájrendezés, valamint az urbanisztika globális, kontinentális, országos és helyi problémáinak felismerésére, előrejelzésére, ezek elvi és gyakorlati megoldására, konfliktusainak kezelésére, továbbá a települések szabadtér és zöldfelületi rendszerének tervezésére, általános tájépítészeti, településrendezési, környezet-, természet- és tájvédelmi, illetve örökségvédelmi követelmények szakmai érvényesítésére egyaránt felkészültek.

A Tájépítészeti Kar – a több mint száz éves múltú oktatási-kutatási hagyományokra és tapasztalatokra, a táj- és kertépítészet elméletének kidolgozásában és a gyakorlati tájépítészeti munkában meghatározó szerepet játszó személyiségeinek példájára, a magasan kvalifikált oktatók tudományos felkészültségére és kreatív-alkotói képességeire, gyakorlati jártasságára alapozva, valamint felhasználva a Kar hazai és nemzetközi szakmai kapcsolatainak egészét – feladatának tekinti, hogy a tájépítészet, a területfejlesztés és a településrendezés szakterületén valamennyi képzési szinten és struktúrában magas színvonalon ellássa a felsőfokú képzés feladatait.

A Kar oktatói-kutatói testületének meggyőződése, hogy a tájépítészek és a településmérnökök munkájára az országnak rendkívül nagy szüksége van, a táj- és településépítészeti feladatok sokasága, a hosszú évtizedek alatt felhalmozódott és aktuális, megoldást kívánó területfejlesztési, tájrendezési, tájrehabilitációs, településfejlesztési és -rendezési, műemlékvédelmi, kert- és szabadtérépítészeti alkotó munkák e szakterületek művelőinek bőséges tennivalót biztosítanak és szakmai felelősségre köteleznek, mind a tervezés-fejlesztés, mind az építés kivitelezés, mind a fenntartás-üzemeltetés területén.

A Kar feladata betöltéséhez a Kar olyan elveket követ és olyan értékeket tart szem előtt, amelyek megfelelnek a nemzetközi szakmai gyakorlat élvonalának, a hazai sajátosságoknak és az egyetemes emberi érdekeknek. A hozzánk beiratkozott hallgatóknak lehetővé tesszük és elősegítjük a magas szintű szakmai tudás elsajátítását, a kreatív-alkotói készségek kibontakoztatását és személyiségük fejlődését. Az oktató munkánk végső célja, hogy a Karon oklevelet szerzett szakemberek tudása és munkája eredményeképpen a táj és a település, az emberi környezet szebb, egészségesebb, értékekben gazdagabb lehessen a ma és a jövő generációi számára.

A Kar feladatának tekinti, hogy az ország és a szakterület igényének megfelelően tájrendező és kertépítő mérnököket, okleveles tájépítész mérnököket, okleveles településmérnököket és tájépítész doktorokat képezzen. Részükre a szükséges tudás és készségek elsajátításához folyamatos kutató-fejlesztő munkával a leghatékonyabb feltételeket megteremtse. A Tájépítészeti Kar a nemzetközi szakmai oktatási és kutatási kapcsolatok (ECLAS, EFLA, IFLA) további fejlesztésével a tájépítésmérnök diploma nemzetközi elismertségét és megbecsültségét kívánja tovább erősíteni. A Budapesti Corvinus Egyetem Tájépítészeti Karának legfőbb célkitűzése, hogy az új bologna-jellegű képzésben a hazai tájépítészeti oktatás, kutatás terén és a nemzetközi összehasonlításban is kiváló teljesítményt nyújtson.

3. A Kar minőségügyi koncepciójának és szervezetének bemutatása

A kari minőségirányítási rendszer kialakításának célja, hogy az oktatási/képzési színvonalat növelje, magas szinten tartsa; az alap- és alkalmazott kutatások eredményességét, a magas színvonalú munkavégzést; a működés hatékonyságát fokozza; valamint a Kar partnerei körében (hallgatók, oktatók, kutatók, egyetemi dolgozók, a kikerülő hallgatók leendő alkalmazói, a felsőoktatással kapcsolatban álló társadalmi szervezetek, intézmények) az elégedettséget fokozza, illetve az igényeket minél teljesebben kielégítse.

A minőségügyi rendszer kidolgozása során fontosnak tartottuk, hogy a koncepcióba beépüljenek az alábbi szempontok:

- Minőségpolitika, stratégia és minőségügyi eljárások.
- Programok indítása, követése és rendszeres belső értékelése.
- A hallgatók értékelése.
- Az oktatók minőségének biztosítása.
- Tanulástámogatás, eszközök és hallgatói szolgáltatások.
- Belső információs rendszer.
- Nyilvánosság.

Minőségügyi célkitűzésünk, hogy olyan rendszerszintű mechanizmusokat intézményesítsünk, amelyek lehetővé teszik, hogy a Kar képes legyen tevékenységeinek folyamatos felülvizsgálatára, és ez alapján azok korrekciójára, minőségének folyamatos fejlesztésére. A minőségbiztosítás folyamata négy elemből áll: a szabályozási háttér megteremtéséből, a felhasználók elégedettségét vizsgáló adatok összegyűjtéséből, az eredmények felhasználásából és az eredmények nyilvánosságának biztosításából.

- A szabályozási háttér megteremtése biztosítja a minőségügyi rendszer összehangoltságát, teljes körűségét, a rendszer működtetésével kapcsolatos felelősségeket. A szabályozás biztosítja az adatszolgáltatás anonimitásának és az eredményekhez való hozzáféréseinek garanciáit is.
- Az adott tevékenységgel vagy erőforrással kapcsolatos elégedettség értékelését azok használói értékelik. Ez az elem szűkebb értelemben az elégedettség szubjektív értékelését foglalja magában (például az oktatói vagy hallgatói elégedettség), tágabb értelemben azonban mindazokat a mechanizmusokat, amelyek valamely tevékenységről vagy erőforrásról szisztematikus módon adatokat gyűjt (például teljesítményértékelési rendszer).
- Az értékelés eredményeinek felhasználása a vezetői információs rendszerben. Az adatgyűjtésnek akkor van értelme, ha az adatok a vezetői döntéshozás alapjául szolgálnak. Mindez a legkönnyebben úgy valósulhat meg, ha az adatok a vezetői információs rendszer részévé válnak. Ez lehetővé teszi az adatok (részben automatizált) feldolgozását, értékelését, valamint az egyéb rendelkezésre álló (például finanszírozási) adatokkal történő kiegészítését.
- Az eredmények nyilvánossága: Az egyetemi polgárok (hallgatók, oktatók) és a Kar külső érintettjei jogosan várják el a tájékoztatást, és ez számukra is megadja a lehetőséget arra, hogy az eredményekhez véleményüket, észrevételeiket hozzáfűzzék.

A színvonalas oktatás és kutatás feltétele a magasan kvalifikált és elkötelezett oktatói gárda, akiket felkészült adminisztratív apparátus támogat. Ennek létrehozása a foglalkoztatási, a teljesítményértékelési és a minősítési gyakorlat feladata, amelyekhez szabályozási, adatgyűjtési és belső nyilvánossági elemek (pl. oktatói rangsor, kutatói rangsor) is tartoznak.

A Kar minőségügyi koncepciójának megvalósítása és a rendszerek bevezetése jelenleg folyamatban van. Most folyik a hiányzó elemek szabályozási hátterének kialakítása, amely egyben a nyilvánosság tájékoztatásának formáját és menetét is rögzíteni fogja. Továbbá olyan átfogó önértékelési rendszert vezetünk be, amely szisztematikus adatgyűjtést tesz lehetővé a Kar külső és belső érintettjeinek véleményéről. Az önértékelési rendszer keretében kérdőívek segítségével kérdezzük meg időről időre a képzésben résztvevő hallgatókat, a végzős hallgatókat, a záróvizsga-bizottság külső tagjait, a végzett hallgatókat, a munkaadókat, az oktatókat és kutatókat valamint a nem oktató és nem kutató munkatársakat.

A Kar minőségügyi szervezetének alapja a Minőségügyi Bizottság, amelynek négy tagja van. A Bizottság vezető oktató tagja egyben betölti a kari minőségügyi koordinátor pozícióját is, így egyben az Egyetemi Minőségügyi Koordinációs Bizottság tőrszaga is.

A Bizottság tevékenységét az oktatási dékánhelyettes felügyeli, hangsúlyozottan koordináló és összefogó szerepet tölt be a kari minőségügy területén, segíti a Kar és a szervezeti egységek vezetőit abban, hogy a minőségmenedzsment rájuk háruló feladatait – minden érintett bevonásával – minél sikeresebben oldhassák meg. A Bizottság döntéseket nem hoz, de állást foglal és javaslatokat tesz a kari szintű minőségügyi kérdésekben. Tevékenységéről rendszeresen beszámol a Kari Tanácsnak. A Bizottság az egyetemi Minőségügyi Kézikönyv alapján szervezi tevékenységét.

A Bizottság a doktori képzés minőségirányítási rendszerének kialakításakor olyan alapelvek érvényesítésére törekszik, amelyek – a Felsőoktatási Törvény és a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság megszabta követelményrendszerrel összhangban – kellő garanciát jelentenek arra, hogy a doktorjelöltek tudományos teljesítménye elérje tudományáguk vezető nemzetközi műhelyeiben fokozatot szerzők színvonalát.

A Bizottság részt vesz az oktatók hallgatói véleményezésével összefüggő feladatok lebonyolításában:

- az egységes egyetemi kérdőívet a kari igények szerint kiegészíti a szakok specialitásait tartalmazó kérdésekkel, és ezeket beépíti az egyetemi elektronikus kérdőívbe;
- a program által feldolgozott adatokat elemzi és értékeli;
- a kérdőív egyes tanárookra vonatkozó (nevesített) összesített eredményét eljuttatja az érintett oktatóknak;
- a saját oktatókra vonatkozó véleményt megküldi a tanszékvezetőknek és a kari Hallgatói Önkormányzatnak;
- a kérdőívek nem nevesített, tantárgyakra vonatkozó összefoglalóját elkészíti, elemzi és eljuttatja a Kari Tanácsnak és a kari Hallgatói Önkormányzatnak.

Az új felsőoktatási törvény követelményeinek megfelelően a minőségirányítási rendszer a végzett hallgatók karrier követésével bővült. Az egyetemi Karrier Iroda kapott megbízást a rendszeres adatgyűjtés és elemzés elvégzésére, munkájukat egy szakértői munkacsoport segíti. 2006 őszén megtörténtek az előkészületek és a próbakérdés. 2007-től indul a teljes rendszer, egyelőre a mindenkori két éve, nappali tagozaton végzett hallgatók évenkénti megkeresésével, eközben folyik az alumni tevékenység kiterjesztése is.

4. AZ OKTATÁSI FOLYAMATOK MINŐSÉGIRÁNYÍTÁSA

4.1. A Kar oktatási tevékenységének bemutatása

A tájépítész-képzés 45 éve önálló egyetemi szakon folyik. A szakterületen jelenleg párhuzamosan két képzés folyik. Kifutó rendszerben nappali tagozaton 5 éves (10 szemeszter) okleveles mérnökképzés és doktori (PhD) képzés működik. A Tájépítészeti Karon az új bolognai rendszerű képzésben, a Tájrendező-kertépítő mérnök alapképzési (BSc) és a Tájépítész mérnöki mesterszak (MSc) akkreditált. A Településtervező mérnöki mesterszak (MSc) indítása folyamatban van, míg a Tájépítész mesterszak (MA) és Természetvédelmi mérnök mesterszak (MSc) előkészítés alatt áll.

Mintegy 25 éven át a képzési létszám erősen behatárolt volt (15 fős évfolyamok). A Kar megalakulását követően mintegy 70 főt vettünk fel a szakra. Ma a felvettek száma eléri a felügyeleti szerv által meghatározott kapacitáskorlátot (140 fő). A Kar különböző oktatási formáiban résztvevők száma folyamatosan dinamikus emelkedést mutat. A Kar presztízsét és az oktatás keresettségét jól tükrözik a költségterítéses rendszerben tanulók magas aránya, amely ugyan kismértékű visszaesést mutat az idei év új felvételi rendszerének következtében.

1. táblázat: Hallgatói létszámok alakulása a Tájépítészeti Karon (2004-2007) (Fő)

Év	Szak	Állami finanszírozású	Költségterítéses	Összesen
2004	Tájépítész mérnök	312	159	471
	Településmérnök	74	3	77
	Településmérnök KLK	0	33	33
	Összesen	386	195	581
2005	Tájépítész mérnök	310	172	482
	Településmérnök	102	2	104
	Településmérnök KLK	0	31	31
	Összesen	412	205	617
2006	Tájépítész mérnök	267	106	373
	Településmérnök	103	0	103
	Tájrendező és kertépítő bsc	77	56	133
	Településmérnök KLK	0	31	31
	Összesen	447	193	640
2007	Tájépítész mérnök	268	70	338
	Településmérnök	103	0	103
	Tájrendező és kertépítő bsc	192	74	266
	Összesen	563	144	707

A vizsgált négyéves időtartamot tekintve a hallgatói létszám mintegy 35%-kal növekedett.

4.1.1. Okleveles tájépítészmérnök képzés

Célunk olyan okleveles tájépítészek képzése, akik megfelelő ökológiai, ökonómiai, műszaki, építészeti és esztétikai ismeretekkel valamint kreatív, tervezői készségekkel rendelkeznek a tájépítészeti feladatkörök magas színvonalú ellátásához. Jól felkészültek a kert- és szabadter építészet, a településrendezés szakági munkái, a települési környezetvédelem, a tájvédelem és természetvédelem, a tájrehabilitáció, a tájtervezés, a területi (regionális) tervezés és a területfejlesztés szakterületén a komplex tervezési és fejlesztési feladatok megoldására, valamint a szakterület elméleti ismeretanyagának és gyakorlatának továbbfejlesztésére.

A tájépítészmérnök hallgatók a II. évfolyam 2. félévének végén szakirányt választanak. A szakirány választás feltétele az alapozó képzés teljesítése. A III. évfolyamtól a hallgatóknak lehetőségük van bekapcsolódni a mérnöktanári képzésbe is. A III. évfolyam első félévétől az alábbi szakirányokban folytatódik a képzés:

- "A" / kertépítészet, településgazdálkodás, települési környezetvédelem,
- "B" / tájvédelem, természetvédelem, tájrehabilitáció,
- "C" / tájrendezés, regionális tervezés, területfejlesztés,
- "F" / kertépítészeti műemlékvédelem.

4.1.1.1. „A” Kertépítészet, településgazdálkodás, települési környezetvédelem szakirány

A szakirány felkészít a kerttervezési, környezettervezési (magán- és közkertek; közparkok; út- és térfásítások; védőültetvények; gyalogos központok; városi terek, térrendszerek; lakóterületi egységek stb.) és az ezekhez kapcsolódó építési, kivitelezési és fenntartási feladatok ellátására, települések zöldfelületi rendszerének tervezési és fejlesztési feladatainak ellátására, közcélú zöldfelületek fenntartási, üzemeltetési, valamint településgazdálkodási (zöldfelületgazdálkodás; út- és közműhálózatok fenntartása, fejlesztése; temetők üzemeltetése; közterületek fenntartása; települési hulladékártalmatlanítás; a település ökológiai értékeivel való gazdálkodás; települési környezetfejlesztés stb.) feladatok ellátására.

4.1.1.2. „B” Tájvédelem, természetvédelem, tájrehabilitáció szakirány

A szakirány felkészít az általános tájvédelmi feladatokkal kapcsolatos szakirányítási, szakigazgatási és tervezési feladatok megoldására, a különböző tájhasználatok révén károsított (rombolt, szennyezett, degradált stb.) tájrészetek (környezeti közegek) környezetvédelmével, rehabilitálásával kapcsolatos szakirányítási, szakigazgatási, tervezési és kivitelezési feladatok megoldására, továbbá, a környezet- és természetvédelmi tevékenységgel kapcsolatos szakirányítási, szakigazgatási, valamint a védett természeti területek tervezésével, üzemeltetésével összefüggő feladatok magas szintű ökológiai, műszaki, gazdasági és esztétikai szemlélettel és felkészültséggel történő ellátására.

4.1.1.3. „C” tájrendezés, regionális tervezés, területfejlesztés szakirány

A szakirány felkészít a korszerű ökológiai, műszaki, jogi és ökonómiai ismeretek, valamint esztétikai elvek alkalmazási készségének érvényesítésére nagy összefüggő geopolitikai térségek, tájak, tájegységek fejlesztésére, a tájpotenciál növelésére, a különböző szakterületi képviselők munkájának összehangolására, továbbá a tájrendezési és a környezetgazdálkodási, a területrendezési és a regionális területfejlesztési tervek elkészítésére; a táj- és

környezetgazdálkodással összefüggő igazgatási-üzemeltetési elképzelések magas szintű megvalósítására, a környezeti hatásvizsgálatok (KHV) és a környezeti vizsgálatok (SKV) készítésére, a környezetterhelhetőségi vizsgálatok készítésére, létesítmények tájba-illesztésére, tájértékelési eljárások kidolgozására.

4.1.1.4. „F” kertépítészeti műemlékvédelem szakirány

A szakirány felkészít az általános kert- és környezettervezési feladatok ellátásán túl a történeti kertek kutatására, a műemlék-helyreállítási tervezésére, a kivitelezésére és fenntartására, műemlékek helyreállításának történeti hitelességét elősegítő széles körű jártasság megszerzésére, így a forráskutatásokra és az azokat megalapozó történelmi és levéltári ismeretekre, a helyszíni kutatások különböző eljárásaira, a történeti kertek növényállományának ismeretére, a kerttörténeti stílusok tervezési módszertanában történő elmélyülésre, a kézműves eljárások ismeretére, műemlékek, műemléki együttesek kezelésére, hasznosítására, a kulturális turizmus megszervezésére és fejlesztésére, valamint az örökségvédelem összetett problémáinak megoldására.

4.1.2. Okleveles településmérnök képzés

Cél olyan okleveles településmérnökök képzése, akik képesek a települések, térségek rendezése, a település környezetének alakítása és infrastruktúrájának működtetése körében jelentkező, területi- és településtervezői, főépítész, továbbá műszaki hatósági, szakhatósági tevékenységek, illetve a helyi önkormányzatok hatáskörébe tartozó kommunális, fenntartási, szervezési, környezetvédelmi feladatok ellátására és irányítására. Magas szinten felkészültek a települések, térségek fejlesztési, rendezési, értékvédelmi programjainak kidolgozására, terveinek elkészítésére, azok végrehajtásának irányítására. Megfelelő műszaki, ökológiai, gazdasági, szociológiai, építészeti, esztétikai ismeretekkel rendelkeznek e feladatok ellátására, képesek a települések, település csoportok, térségek fejlesztésének összehangolására, ilyen tevékenységek irányítására és ellenőrzésére, a szakterületet érintő tudományos kutatásra.

A szak gesztora a tájépítészeti Kar, és a képzés a Szent István Egyetem Ybl Miklós Építéstudományi Karával közösen folyik.

4.1.3. Tájrendező és kertépítő mérnök alapszak (BSc)

A tájrendező- és kertépítő mérnökök a táj, a települési környezet, a zöldfelületek, a parkok és a kertek rendezésének, fejlesztésének, a környezetminőség javításának építési, kivitelezési, fenntartási, üzemeltetési és értékvédelmi feladatainak ellátására alkalmasak, valamint képesek az ezekkel összefüggő műszaki hatósági, szakhatósági, települési önkormányzati munkakörök betöltésére, illetve tervezési jogosultsághoz nem kötött tervezői feladatok megoldására.

A tájrendező- és kertépítő mérnök alapképzési (BSc) szak szerkezete: a képzési idő 6+1 szemeszter, amelyből 1 félév gyakorlati képzés.

Szakképzettség megnevezése:

- Tájrendező és kertépítő mérnök kertépítő szakirányon
- Tájrendező és kertépítő mérnök tájrendező szakirányon
- Tájrendező és kertépítő mérnök település-üzemeltető szakirányon

A képzés ökológiai, műszaki, építészeti, technológiai, humán, gazdasági, vállalkozási és szervezési ismereteket ad. Az alapszakra négy mesterszak építhető:

- Tájépítész mérnöki szak (MSc)

- Tájépítész szak (MA)
- Településmérnöki szak (MSc)
- Természetvédelmi mérnök szak (MSc)

4.1.4. Doktori képzés (PhD)

A Kar PhD képzése a Tájépítészet és Döntéstámogató Rendszerek Doktori Iskola keretében zajlik. A Doktori Iskola akkreditálása 2000-ben történt meg az 1993-ban akkreditált „Tájépítészet”, valamint az 1996-ban akkreditált "Az élelmiszergazdaság döntéstámogató rendszerei" doktori programok összevonásával, annak jogutódjaként. A doktori képzésben fokozatot szerzett hallgatók száma 18. A Tájépítészet program alprogramjai:

- Kert- és szabadter építészet,
- Környezetvédelem és környezetpolitika,
- Tájtervezés és területfejlesztés,
- Tájvédelem és tájrehabilitáció,
- Településépítészet

A doktori képzés helyzete országosan, intézményünkben és a Karon sem problémamentes. Gyakran a legjobb képességű hallgatók nem kerülhetnek be a doktori képzésbe helyhiány miatt. A témavezető (mentor) és a hallgatók kapcsolata megkívánja a szorosabb oktatási/kutatási együttműködést, ami gyakran a doktoráns jelentős oktatási terhelését jelentheti, s így a tanulmányi-kutatási program ütemes teljesítése nehezen várható el. A doktori képzésben a lemorzsolódó hallgatók aránya közepes mértékű, ami részben életkori sajátosságokkal magyarázható (családalapítás, pályakezdési nehézségek miatti halasztás vagy képzésből való kilépés), részben azzal, hogy a leggyorsabb felvételi eljárás mellett is bekerülhetnek olyan hallgatók a doktori képzésbe, akik később nem tudnak a meghatározott időkereteken belül kellő eredményt felmutatni.

4.2. Az oktatással kapcsolatos folyamatok bemutatása

4.2.1. A képzési programok indításának folyamata

Képzési programokat a Karon a MAB rendszerének megfelelően, szakindítási engedély birtokában lehet indítani. Új szak indítását a Dékáni Kabinet kezdeményezheti. A szakindítási kérelmet az oktatási dékánhelyettes vezetésével munkacsoport állítja össze, figyelembe véve a MAB irányelveit, a Kar oktatási hagyományait, képzési adottságait, a hazai és nemzetközi, elsősorban európai elvárásokat a tájépítészeti képzés terén. A Karon 2006-ban vezettük be a lineáris, két lépcsős oktatást a Tájrendező és kertépítő mérnök alapszak indításával. A Tájépítészmérnök MSc képzés 2008/2009. tanévben indul. A szak létesítési engedélyek alapján 2008-ban elkészítjük a Településmérnök MSc szak és a Természetvédelmi MSc szakok indítási anyagát. A szakokat a 2009/2010-ben tervezzük elindítani. A Kar tervezi a Tájépítész művészképzés (MA) beindítását. Jelenleg ennek a képzésnek az előkészítése történik.

A „Lifelong Learning” szellemének megfelelően több továbbképzés is elindul a Karon. (Tájrendezési és Területfejlesztési szakértő, Tájrendezési és Területfejlesztési Szakmérnök, Parkfenntartás szervezése és irányítása, műszaki ellenőr képzés.)

A Karon lehetőségeket látunk a piaci igényekre gyorsabban reagáló rövid tanfolyamok, továbbképzések tartására, amelyek a Magyar Építész Kamara kreditpontoszerzési szabályzatával összhangban lennének.

4.2.2. A képzési programok működésének nyomon követése

A Tájépítészeti Kar képzési programjainak fejlesztését és nyomonkövetési rendszerét az Egyetem Intézményfejlesztési Tervében megfogalmazott képzési stratégia alapozza meg. Ebből a stratégiai dokumentumból vezethető a Karon, illetve tanszékeinek szakfejlesztési stratégiája.

A stratégiai tervezés alapvető céljainak és irányainak kialakításban fontos szerepet kapnak az Egyetem külső és belső igénylői köreinek elvárásai. A külső elvárások azonosításához szükség van az Egyetem által kibocsátott hallgatói kör karrierkövetéséből levont tanulságokra, másrészt pedig az őket alkalmazó munkaerőpiac visszajelzéseire. Az oktatási programok fejlesztése során a belső elvárásokra is hangsúlyt kell helyezni, melyet elsősorban az Egyetemen működtetett hallgatói véleményezésekből vezethetünk le.

Az oktatási programok fejlesztési folyamata egy olyan intézményesített mechanizmus keretében történik, amelyet az Egyetemre vonatkozó külső szabályozók (Felsőoktatási Törvény), az Egyetem belső szabályzatai (Szervezeti és Működési Rend, Hallgatói Véleményezés Egyetemei Szabályzata, Minőségügyi Kézikönyv) és dokumentumai (Képzési Kódex) határoznak meg.

4.2.3. A hallgatók és a leendő hallgatók tájékoztatásának rendszere

A hallgatók tájékoztatásának elődleges eszközei az egyetemi, a kari és a tanszéki honlapok, ahol jelenleg a Kar történetéről, a szakirányokról, a tanszékekről, az oktatott tárgyakról áll rendelkezésre információ. (A honlapok látogatottsági statisztikái alapján a 20 leggyakrabban letöltött oldal között 9 a felvétellel kapcsolatos információkat tartalmazott, és a összes kari honlapra látogató 35%-a ezeket az oldalakat kereste fel.) A leendő hallgatók érdeklődésének felkeltésére a jelentkezések időszakában az utóbbi években újsághirdetéseket is jelentettünk meg. A fokozódó versenyhelyzetre való tekintettel az idei évben rövid tévéhirdetés elkészíttetésére is sor került. Meghívás esetén kollégáink középiskolákban ismertetik, népszerűsítik a tájépítészeti tevékenységet. A leendő hallgatók tájékoztatásának legfontosabb formája az évente, január közepén megrendezésre kerülő Kari Nyílt Nap, amelyen rendszeresen 150-200 érdeklődő vesz részt. Itt a kari vezetés általános tájékoztatója mellett nagy hangsúlyt fektetünk a szakokat, és a szakirányokat bemutató, tájékoztatókra, a végzés utáni elhelyezkedési lehetőségek ismertetésére. A leendő hallgatók tájékoztatására az EDUCATIO kiállításon önálló standdal és a Kart bemutató poszterekkel veszünk részt. A Karról (és a szakokról) rendelkezésre áll színes magyar nyelvű szórólap, amelyet a nyílt napon a személyesen jelentkező érdeklődőknek tudunk adni.

A felvett hallgatók beiratkozáskor kézhez kapják az évente aktualizált, a tanulmányaik folytatásához, megtervezéséhez szükséges adatokat tartalmazó Tanulmányi Tájékoztatót. A hallgatók tájékoztatásában egyre nagyobb szerepet kapnak a különböző elektronikus rendszerek, elsősorban a Neptun, illetve a fórumokra történő levélküldés. A hagyományos papír alapú tájékoztatást a tanszéki és a kari hirdetőtáblák jelentik.

Az egyes tantárgyak követelményeit és értékelési módját a hallgatók a félév első óráján tartott tájékoztatásból és a kari/tanszéki honlapokon félévente frissített tantárgyi adatlapokból ismerhetik meg. Bár vezetői elvárás, hogy a tantárgyi adatlapok az Interneten is elérhetőek legyenek, ez nem minden esetben történik meg. További feladat a hagyományos papíralapú tájékoztatás helyett az olcsóbb és egyszerűbb internetes megközelítés.

A hallgatóknak rendszeresen van lehetőségük személyes informálódásra is, a tanszéki oktatók fogadóóráin.

4.2.4. A hallgatók teljesítményértékelésének módja

A hallgatókkal szemben támasztott elvárásokról, és az általuk nyújtott teljesítmények értékelésének lehetséges módjairól a Tanulmányi- és Vizsgaszabályzat rendelkezik. A hallgatók teljesítményértékelése alapvetően hagyományos: vizsgákra érdemjegyeket kapnak. A tantárgyak teljesítményértékelésének módjáról a tantárgyi adatlapokon, illetve a Neptun-on keresztül értesülhetnek a hallgatók. A tantárgyi követelményrendszerek a tanszéki hirdetőkön kinyomtatva is megtalálhatók. A tantárgyak értékelésében kari sajátosság, hogy a hallgatók terveiket tervismertetőkön (prezentációkon) mutatják be. Az évközi prezentációk és tervek értékelésének módja változó. A hagyományos osztályzatokat az oktatók szóbeli és/vagy írásbeli értékeléssel egészíthetik ki. Sajnálatos tény azonban, hogy a tájépitészeti oktatás hagyományos konzultáción alapuló kiscsoportos oktatási jellege és a hallgatók értékelése a nagy évfolyamok mellett folyamatosan csökken. A teljesítményértékelésben a szóbeli vizsgák és tervismertetések helyett a karon is egyre gyakoribb az írásbeli és a teszt vizsga. A legalább két féléves tárgyakból tartott szigorlati vizsga legalább két oktatóból álló bizottság előtt történik, és rendszerint írásbeli-tervezési és szóbeli részből áll. Általánosságban azonban elmondható, hogy csökken a szóbeli vizsgák és a vizsgaidőszakban megszerezhető jegyek szerepe, helyüket a folyamatos félévközi értékelés során megszerzett jegyek veszik át. (Nyugat-Európában már sok helyen teljesen megszűnt a hagyományos értelemben vett vizsgaidőszak.)

A záróvizsga megelőző feltétele az abszolutórium. A záróvizsga a Karon az egyetemi tájépitész mérnök képzés keretében a szakirányokon történik, és két részből áll.

Az ún. komplex záróvizsga a diplomaterv védése előtt van, és 4–5, szakmai-szakirányi szempontból legfontosabb tárgy ismeretanyagára épül. A hallgatók vizsgáztatása előre kiadott tételsorok alapján, 2–3 fős, szakirányos tanszéki vizsgabizottság előtt történik.

A diplomaterv védés a záróvizsga második lépcsője, amely záróvizsga bizottság előtt történik.

A diplomaterveket a védés előtt opponensek (belső és külső) írásban értékelik. A diplomatervek külső bírálóinak kiválasztásánál fontosnak tartjuk, hogy a szakterületet, a térséget, a problémát jól ismerő, elismert szakembert kérjünk fel (minisztériumok, szakhatóságok, tudományos intézetek, önkormányzatok vezetői, társegyletek oktatói, gyakorló szakemberek, vezető tervezők stb.). A diplomatervvédés 4–6 fős záróvizsga bizottság előtt történik. Az oktatás minőségbiztosítása érdekében a kari vezető oktatók mellett más kari vezető oktatók és egy-egy, az államigazgatásban/irányításban és a gyakorlati tervezésben részt vevő szakember is részt vesz az értékelésben. Rendkívül fontosnak tartjuk, hogy a hallgatók képzettségének színvonaláról ilyen módon is „visszajelzést” kapjunk. Az itt történő személyesebb jellegű beszélgetések közvetlen és informális lehetőséget adnak arra, hogy oktatási struktúránkat összehasonlítsuk a más egyetemeken folyó hasonló jellegű képzéssel, illetve a szakmai elvárásokkal, az aktuális követelményekkel. A visszajelzéseket rendszeresen kiértékeljük, és felhasználjuk a képzési program „finomhangolására”.

4.2.5. A tehetséggondozás formái

A Kar magas felvételi pontszámából és követelményrendszeréből adódóan magas a kiváló képességű és a különösen tehetséges hallgatók száma. A karon külön figyelmet fordítunk arra, hogy a kiváló képességű hallgatókkal a tehetséggondozás keretében külön is foglalkozzunk. A

tehetség gondozás elterjedt formája a Karon a tudományos diákköri, a demonstrátori és a különböző kutatási/tervezési feladatokban történő hallgatói részvétel.

4.2.5.1. Tudományos Diákkör

A Tájépítészeti Kar hallgatói évtizedek óta hagyományosan részt vesznek a kétévente megrendezésre országos TDK és a szintén kétévente tartott Környezettudományi Diákkonferencia (OFKD) munkájában.. A tudományos munkák részben tanszéki kutatásokhoz kapcsolódnak, részben a diplomatervezés előkészületeként valósulnak meg.

A TDK tevékenység, ahogy megnevezése is mutatja, elsősorban tudományos témák kidolgozását jelenti. Alkotói-tervezői tevékenység, illetve annak eredménye nehezen illeszthető az OTDK tematikájába, vagy nem versenyképes, mert nem mérhető össze a tudományos dolgozatokkal. Ezért csak azok a hallgatói aktivitások vonhatók be az OTDK és OFKD kereteibe, amelyek tudományos jellegű feladat megoldását, és annak disszertáció jellegű dokumentálását célozzák.

A Karra beiratkozott tájépítész hallgatók mintegy 5–6%-a eljut a tudományos diákköri dolgozat benyújtásáig. További 5–6% elsősorban tervezési pályázatokon vesz részt. Így a hallgatói kör 10–12%-a tanulmányi kötelezettségei teljesítése mellett eredményes szakmai tudományos vagy alkotói munkát is végez. Hallgatóink a Kar oktatói/hallgatói létszámához viszonyítva eredményesen vesznek részt az OTDK és OFKD pályázatokon.

2. táblázat: OTDK és OFKD dolgozatok száma (2004–2007)

	2004**	2005*	2006**	2007*
Tájépítészeti Kar	16	12	14	12

*OTDK - Országos Tudományos Diákköri Konferencia, **OFKD- Országos Felsőoktatási Környezettudományi Diákkonferencia

3. táblázat: OTDK és OFKD díjazottak száma (2004-2007)

	Előadók száma	I. helyezés	II. helyezés	III. helyezés	Különdíj	Összes díjazott
2004**	6	1	2	0	2	5
2005*	9	0	3	2	2	7
2006**	9	2	1	1	5	9
2007*	8	2	0	1	3	6

*OTDK - Országos Tudományos Diákköri Konferencia, **OFKD- Országos Felsőoktatási Környezettudományi Diákkonferencia

4.2.5.2. Hallgatói tervpályázati rendszer, hallgatók részvétele nyilvános tervpályázatokon

A Karon az oktatás jellégénél fogva kiemelt szerepet kap a különböző hazai és külföldi tájépítészeti, elsősorban kert- és szabadtértervezési tervpályázatokon történő részvétel. Ezek három fő típusba sorolhatók: a tanszékek szervezésében és általában egy-egy önkormányzat vagy szakhatósági osztály támogatásával meghirdetett belső, zártkörű, többnyire egy-egy szakirányos évfolyam számára kiírt tervezési feladatok; vagy külföldi oktatási intézmények és nemzetközi tájépítészeti szervezetek (IFLA, ECLAS) hallgatói tervpályázatai; vagy nyilvános szabadtérépítészeti tervpályázatok.

A kiemelkedő képességgel rendelkező hallgatói csapatok számos hazai tervpályázaton szerepeltek sikerrel: LENNÉ Nemzetközi Tájépítészeti Pályázat, Klagenfurt East Bay, nemzetközi hallgatói pályázat, 2. és 3. Tájépítészeti Biennálé Barcelona, Budapest Kossuth tér szabadterrendezési tervpályázat, Millenáris park kertépítészeti pályázat, Balaton-parti települések tóparti zöldterületeinek kertépítészeti programtervei stb. A hagyományos műhelyrendszerű, kiscsoportos képzés feléledését, újjászerveződését jelenthetik karunkon ezek a tervezési munkák, amelynek keretében nemcsak a hallgatók szereznek fontos ismereteket a tervezésmethodikáról, a team-munkáról, hanem az oktató kollégák számára is sikerélményt biztosít.

A tehetséges hallgatókat a Karon rendszeresen bevonjuk tanszéki kutatási/tervezési munkákba, amelynek révén valós tapasztalatot szerezhhetnek az Egyetemen kívüli világ valós viszonyairól is. A CEEPUS program keretében nemzetközi hallgatói tervezési „workshopokon” vesznek részt a hallgatóink, illetve kollégáink. A nyári kéthetes „workshopokon” nemzetközi oktatógárda vezetésével közös tervezési feladat keretében cserélik ki tapasztalataikat.

4.2.5.3. Demonstrátori munka

A Karon régóta általános gyakorlat a demonstrátorok foglalkoztatása. A demonstrátorok száma jelenleg hat fő. A demonstrátorok általános feladatai: tanszéki háttéranyagok rendezése, kutatási kiegészítő feladatok elvégzése. A demonstrátorok éves feladatát, munkáját a szervezeti egység vezetése határozza meg. A demonstrátori feladatok ellátásáért a hallgatók pénzbeli juttatást kapnak. Általános tapasztalat, hogy a nyugati egyetemeken jól szétváló „teaching assistant” és „research assistant” feladatkörök nem különülnek el, ezeket a szerepeket a Karon a PhD hallgatók végzik. A demonstrátor hallgatók inkább az adminisztrációs jellegű munkákban vesznek részt.

4.2.6. Az oktatási adminisztráció működése

A Tájépítészeti Karon az oktatási adminisztrációt – a tanszéki titkárságok mellett – a Dékáni Hivatal végzi. A hat tanszék a szűkös keretek miatt jelenleg csak négy titkársággal rendelkezik. Önálló Dékáni Hivatal a Kar megalakulásával jött létre, először csak két főállású dolgozóval. Jelenleg a Dékáni Hivatal vezetője és az irányítása alatt dolgozó három tanulmányi előadó látja el a hallgatói törzs- és tanulmányi adatok kezelését; az indexek hitelesítését; a diákigazolványok ügyintézését, a hallgatói jogviszony igazolását és a tárgyfelvétellel kapcsolatos ügyek kezelését. A hivatal dolgozóinak feladata a Tanulmányi és a Kreditátviteli Bizottság, Diákjóléti Bizottság munkájának segítése, valamint a Neptun-rendszerrel kapcsolatos feladatok kezelése. A külföldi részképzésben (Erasmus, CEEPUS program stb.) részt vevő hallgatók kiutazását és a bejövők tájékoztatását függetlenített félállású kari nemzetközi koordinátor segíti. A külföldi tanulmányok elismerése a Kreditátviteli Bizottság keretében történik a Hallgatói Önkormányzattal egyeztetett, előre meghatározott elvek alapján. A Tanulmányi és a Kreditátviteli Bizottság irányítója az oktatási dékánhelyettes. A hallgatói és az oktatói visszajelzések alapján a Dékáni Hivatal jól és pontosan látja el a feladatokat. Kisebb „torlódások” a beiratkozások és a tantárgyfelvételek időszakában fordulnak elő.

4.3. Az oktatási tevékenység megítélése és a képzési programokkal kapcsolatos vélemények

4.3.1. A hallgatói visszacsatolások rendszere

A hallgatói vélemények az egyetemi HalVel rendszerhez igazodva kerülnek feldolgozásra. A hallgatói minősítések tantárgyanként készülnek. Kari összesítéseket, kimutatásokat nem készítünk. Tapasztalat szerint a HalVel rendszert a hallgatóink nem nagyon használják, alacsony a kitöltési arány. Az ily módon kapott eredmények tehát nem tekinthetők relevánsak. Az értékelés legjobban használható részének a szöveges jellegű hallgatói értékelést tartjuk. A rendszer hatékonyabb kihasználására akkor nyílna lehetőség, ha magasabb lenne a kitöltési arány. A tantárgyfejlesztés szempontjából hatékonyabb eszköz a kurzusok végén készülő hallgatói értékelés, igaz, hogy ez ad-hoc jelleggel készül és csak a kurzus oktatója számára ad visszajelzést.

4.3.2. A hallgatók átfogó véleménye az oktatásról: erősségek, gyengeségek, hasznosíthatóság

A Kar végzett hallgatóinak véleményei alapján 2007 júniusában készült először részletes felmérés/minősítés a Kar „erősségeiről” és „gyengeségeiről”. Az értékelés az öt éves tájépitészmérnök képzésre vonatkozik értelemszerűen, hiszen 2007-ben még csak ezen a szakon adott ki a Kar diplomát. A kitöltési arány itt viszonylag jó volt, az összes végzett hallgató 60%-a kitöltötte a kérdőívet. Az eredmény mégsem tekinthető teljesen relevánsnak, mert számos kérdésre nem érkezett válasz, vagy egymásnak is ellentmondó válaszok jöttek. A Kar jóval az egyetemi átlag felett szerepelt az alapos módszertani megalapozás, a problémamegoldási készség fejlesztésében, a gyakorlat orientált képzésben, valamint a Kar méretéből és az oktatás jellegéből fakadóan a tanárok hallgató-centrikus hozzáállásában. Az oktatási adminisztrációban és az informatikai képzés minőségében is meghaladjuk a végzős hallgatók szerint az egyetemi átlagot. A gyengeségek között az informatikai struktúrát, a nyelvi képzés hiányosságait lehet kiemelni. A nyelvi képzés nem kari kompetencia, és tény, hogy a karra felvételt nyert hallgatók kiemelkedően magas (2007-ben ez 99% volt) rendelkeznek nyelvvizsgával, s az ő számukra elsősorban az Erasmus hallgatói mobilitás jelent továbblépési, fejlődési lehetőséget. A Kari átlagok természetesen jelentős eltéréseket takarnak a szakirányok között is, a szakirányok különbözősége és valós hiányosságok, problémák miatt. Az értékelési rendszer sajátja, hogy egy-két tantárgy negatív megítélése erősen ronthatja az összképet, holott a hallgatók a 10 félév alatt több mint 70 tárgyat tanulnak.

4. táblázat: Erősségek/gyengeségek a végzett hallgatók véleménye alapján (%)

		Kari átlag	Egyetemi átlag
Erősségek	Korszerű elméleti megalapozás	34,5	47,1
	Alapos módszertani megalapozás	41,4	28,4
	Probléma megoldási készség fejlesztése	58,6	24,9
	Gyakorlat-orientált képzés	34,5	12,4
	A tanárok hallgató-centrikus hozzáállása	37,9	20,4
	Felkészült oktatók	41,4	62,5
	Kapcsolatépítési lehetőség	13,8	26,2
	Szakmai gyakorlat lehetősége	20,7	12,8
	Nemzetközi mobilitás lehetősége	6,9	14,6
	A megszerzett diploma magas presztízse	6,9	38,4
	Magas szintű oktatás informatikai infrastruktúra	6,9	10,2
	Magas szintű oktatási adminisztráció	13,8	6,5
	Színvonalas nyelvtanítás	0	7,2
	Alapos informatikai képzés	10,3	7,1
	Gyengeségek	Főösleges elavult elméleti ismeretek	31,0
Elavult módszertanok oktatása		20,7	11,2
Nem megfelelő tanítási tanulási módszerek		24,1	16,0
Gyakorlatközeli ismeretek hiánya		37,9	54,8
Tanárok nem megfelelő hozzáállása		10,3	14,7
Nem elég felkészült oktatók		0	5,4
Kapcsolat-építési lehetőségek hiánya		17,2	16,6
Kevés lehetőség szakmai gyakorlatra		24,1	32,3
Kevés lehetőség nemzetközi mobilitásra		20,7	13,2
Megszerzett diploma alacsony presztízse		13,8	6,4
Elavult oktatás informatikai infrastruktúra		37,9	9,9
Gyenge oktatási adminisztráció		13,8	17,0
Nyelvi képzés alacsony színvonala		48,3	28,5
Informatikai képzés hiánya		34,5	15,8

Kiemelt számok – Az egyetemi átlagnál magasabbra értékelt erősségek vagy alacsonyabbra értékelt gyengeségek

A végzett hallgatók pontozásos rendszerben (1–5 pont) értékelték a Kar oktatási, infrastrukturális, „szolgáltatási” színvonalát is. A 20 kérdésre adott válaszok átlagpontszáma legtöbb esetben megegyezik az egyetemi átlaggal. Összességében megállapítható, hogy a Kar még mindig gyakorlatorientált, önálló gondolkodásra készítető és ugyanakkor személyesebb tanár-diák kapcsolaton alapuló képzést biztosít. A dialóguson alapuló, konzultatív képzés a nagyobb évfolyamszámok megjelenésével valószínűleg megváltozik.

5. táblázat: Végzett hallgatók értékelés pontozás alapján

	Kari átlag	Egyetemi átlag
A tananyag és a segédanyagok jellemzően naprakészek voltak.	2,9	3,4
Jó volt a tanár-diák viszony.	4,2	3,6
A képzés önálló munkára készítetett.	4,2	3,5
Beilleszthető volt a külföldi részképzés.	1,1	1,6
Lehetőség nyílt érdekes hasznos programokon való részvételre.	3,4	2,9
A TO munkatársai megfelelő időben és módon voltak elérhetőek.	2,8	3,3
Az ismeretségi körömben kiváló a szakról kialakult image.	2,5	3,5
A tantermek felszereltsége jó volt.	2,3	3,2
Számítógéppel való ellátottság, informatikai szolgáltatások.	1,9	3,2

A statisztikai mutatók talán egyetlen nehezen értelmezhető értéke a kérdés volt, „hogymennyire ajánlaná az intézményt másoknak”. A végzett hallgatók itt az egyetemi átlaghoz képest csak feleannyian jelölték meg az igen választ. A személyes beszélgetések alapján kitűnik, hogy a hallgatók nem annyira a szakma-választást, mint inkább a pályakezdés nehézségeit jelezték ennél a kérdésnél. A hallgatók igen magas elvárásokkal érkeznek erre a szakra, míg végzés után még a legjobb hallgatóknak is komoly kihívást jelent a pályakezdés.

4.3.3. A munkaadók véleménye a képzés eredményességéről

A kérdőívet 11 fő töltötte ki, jellemzően a 10 főt vagy kevesebbet foglalkoztató cégek részéről. A munkaadók a frissen végzett munkavállalók adott szakterületi elméleti ismeretanyagáról jellemzően „jó” véleménnyel vannak, a gyakorlati ismeretanyagáról inkább a „hiányos” vélekedés a jellemző. A szakmai gyakorlatot „megfelelő”, a pénzügyi, számviteli és jogi ismereteket „hiányos” vagy „nem rendelkeznek” jelzővel illették leginkább (hasonlóan a pedagógiai, szervezési ismeretekhez). A nyelvtudás és az informatikai ismeretek kaptak leginkább „jó” illetve „kiváló” minősítést. Míg a „Tájékozottság, általános műveltség” kategória általában „jó” minősítést hozott, a „Vezetői készségek az emberekkel való bánásmód” „gyengét”, illetve „megfelelőt”. A fiatal szakemberek kommunikációs készségét, hozzáállását, viselkedéskultúráját, csapatmunkára való alkalmasságát, kreativitását és problémamegoldó készségét, szakmai szemléletmódját, önfejlesztő készségét egyaránt nagyra értékelték a munkaadók. A „Mekkora a különbségek a Karról felvett pályakezdők készségei, ismeretei között?” kérdésre nagy szórásban érkeztek válaszok. Az „Összességében milyen mértékben illeszkedik a pályakezdők képzettsége a velük szemben támasztott munkaköri elvárásokkal?” kérdésre „elfogadható” és „többnyire” válaszok érkeztek. Az „Összességében milyen mértékben elégedett a Karról felvett pályakezdők teljesítményével?” kérdésre legtöbbször a „többnyire” választ adták.

A megjegyzések között többször szerepelt, hogy a Karon végzett hallgatók bizonyos szűk területen mély tudással rendelkeznek, de gyakran hiányzik az „átfogó” jellegű szakismeret. Néhány vélemény szerint a tervezésben a „design” kérdése nagyobb fontosságot kap mint az elméleti ismeretek átadása. Hiányolják a fenntarthatósággal kapcsolatos szakok és karok közötti oktatást és együttműködést.

Az utóbbi években egyre több tájépitészmérnök hallgató tud részt venni külföldi gyakorlati képzésben is, részben az Erasmus gyakorlati képzési mobilitás keretében, részben önállóan. Mind az Erasmus keretében gyakorlatot töltő hallgatókról, mind az egyéb helyeken szakmai gyakorlatot folytató tájépitészmérnök hallgatókról igen kedvező visszajelzéseket kap a Kar. Hasonlóképp kedvező az Erasmus hallgatócsere keretében külföldön tanuló tájépitészmérnök hallgatók fogadtatása.

4.3.4. Az oktatók véleménye az oktatási folyamat szervezettségéről

Az oktatási folyamatok szervezettségét 2007 nyarán értékelték a Kar oktatói. A hallgatói értékelési rendszerhez hasonlóan a minősítés az Internetes portálon keresztül anonim módon történt.

6. táblázat: Oktatók véleménye az oktatási folyamat szervezettségéről

	Egyetemi átlagok (N=303)				Tájépítészeti Kar (N=18)			
	Átlag	Szórás	Modus	Nincs info	Átlag	Szórás	Modus	Nincs info
Hallgatók tájékoztatása (hírekről, kurzusokról, eredményekről stb.)	3,8	0,9	4	23	4,0	0,9	4	
Hallgatói tanácsadás és karriermenedzsment	3,3	1,1	nincs info	99	2,5	1,3	2	4
Tehetséggondozás	3,5	1,1	nincs info	78	3,3	1,3	4	2
Alumni-kapcsolatok kezelése	3,0	1,1	nincs info	155	2,0	1,0	nincs info	11
Új kurzusok, tárgyak indítása	3,6	0,9	4	30	4,1	0,7	4	1
Órarend kialakítása	3,3	1,1	3	20	3,6	0,9	3	
Teremelosztás	3,2	1,1	3	24	3,3	1,2	3	
Oktatástechnikai problémák megoldása	3,5	1,0	4	19	3,7	1,2	4	1
Kurzusjelentkezések lebonyolítása	3,5	0,9	4	34	3,8	1,0	4	2
Neptun-rendszerrel kapcsolatos hallgatói/oktatói problémák kezelése	3,2	1,1	4	45	3,6	1,0	3	3
Hallgatói igények felmérése, hallgatói véleményezési rendszer	3,2	1,2	3	48	2,7	1,1	nincs info	4
Munkaerőpiaci igények felmérése	2,8	1,1	nincs info	108	2,2	1,3	2	3

Az oktatók által végzett kari értékelés nem különbözik jelentősen az egyetemi átlagoktól. Hiányosságként jelentkezik a hallgatói tanácsadás és karriermenedzsment és az alumni-kapcsolatok kezelése.

4.3.5. Az oktatás minőségét tükröző egyéb felmérések, mutatók

4.3.5.1. Intézményi rangsorok

A HVG 2006-ban és 2007-ben is elkészítette a magyar felsőoktatási intézmények karainak összesített és képzési területek szerinti rangsorát. A karok rangsorolása számos olyan abszolút mutatót tartalmaz (pl. jelentkezettek száma), amely „kis” karok esetén kifejezetten előnytelen. Ennek ellenére számos mutató tekintetében sikerült jó helyen szerepeelnünk. A HVG 2007/3 különszáma szerint a felvettek pontszáma alapján Karunk a 14. helyen (137,3 pont), míg a nyelvvizsgával felvettek rangsorában a 20. helyen szerepelt a 162 Kar között. Az agrárképzési területen az összesített rangsorban a 21 Kar között a Tájépítészeti Kar a rangos 3. helyet érte el.

A felvettek pontátlagja alapján a 2. helyen szerepeltünk az agrárkarok között. A hallgatói összrangsorban a Tájépítészeti Kar a 6. lett. Az oktatók kiválóságát tekintve csak a 16. helyen szerepeltünk, amelynek oka valószínűleg az egy oktatóra jutó magas hallgatói létszám és az alacsony akadémiai doktor illetve habilitált oktatói szám.

4.3.5.2. Felvételi eredmények, túljelentkezés, programok népszerűsége

A felvételi eredmények és a HVG statisztikák alapján a Kar népszerűsége magas. A túljelentkezés aránya 2006-ban 4,8 szoros volt. A 2007-es évben az adatok jelentős visszaesést mutattak, amely kismértékben a demográfiai hullámvölggyel és nagymértékben a lakosságot sújtó, gazdasági megszorító intézkedések utáni helyzettel magyarázható.

7. táblázat: A Karra felvettek száma, ponthatára, túljelentkezés

Év	Szak	Jelent kezők	Felvettek			Ponthatár		Túljelentkezés	
			ÁF	KT	Össz.	ÁF	KT	ÁF	Össz.
2004	Tájépítésmérnöki	480	70	33	103	119	90	6,8	4,7
	Településmérnöki	137	40	2	42	104	80	3,4	3,3
	Településmérnöki KLK	56	0	39	39	0	80	0	1,4
	2004. Összesen	696	110	74	184			6,3	3,8
2005	Tájépítésmérnöki	415	58	33	91	128	76	7,1	4,6
	Településmérnöki	74	31	1	32	76	96	2,4	2,3
	2005. Összesen	488	89	34	123			5,5	3,9
2006	Tájrendező és kertépítő bsc	574	76	43	119	135	92	7,5	4,8
	2006. Összesen	574	76	43	119			7,2	4,8
2007	Tájrendező és kertépítő bsc	390	114	26	140	132	110	3,4	2,8
	2007. Összesen	390	114	26	140			3,4	2,8

ÁF- államilag finanszírozott, KT- költségtérítéses

A 2007-es évben jelentősen csökkent a költségtérítéses képzésre felvettek száma, mert az új felvételi rendszerben a kari kapacitáskeretet jelentős részben a megnövekedett állami finanszírozású hallgatókkal sikerült feltölteni.

A Kar népszerűségét jól tükrözik a Felvételi Információs Iroda statisztikái. A jelentkező hallgatók 50–70%-a a Kart jelöli meg első helyen. A 2004–2006 között a statisztika szerint lecsökkent a Karra első helyen jelentkezők száma. A csökkenés valószínűsíthető oka, hogy az akkor újonnan induló településmérnök képzésre felvettek első helyen a tájépítésmérnöki szakot és második helyen a településmérnöki szakot jelölték meg. A szakonként, majd karonként összesített adatokat így jelentősen módosított a „második” megjelölt helyre felvett településmérnök aránya.

8. táblázat: A karra jelentkezők és a felvettek preferencia rangsora (2004-2007)

Kar név	Év	Jelentkezők					Felvettek		
		Össz.	Első	%	AN	Állami	Össz.	AN	Állami
BKAE Tájépítészeti, -védelmi és -fejlesztési Kar (SZIE-TK)	2004	637	324	50,8	565	548	184	135	110
BCE Tájépítészeti Kar	2005	492	247	50,2	463	454	123	113	89
BCE Tájépítészeti Kar	2006	613	334	54,4	573	561	136	109	78
BCE Tájépítészeti Kar	2007	390	243	62,3	378	368	140	140	114

AN- Nappali alapképzés, %- Első helyen a karra jelentkezettek %-a

4.3.5.3.A felvételiző hallgatók motivációi

A Kar minőségügyi rendszerébe szintén a 2006/2007-es tanévben illesztettük be a belépő hallgatók kérdőíves felmérését. A felmérés adataiból arra kerestünk választ, hogy milyen elvárásokkal érkeznek, jelentkeznek hozzánk a hallgatók. Az adatok arra engednek következtetni, hogy a Kar presztízséből adódóan a hallgatók csaknem minden vizsgált vonatkozásban az egyetemi átlagnál magasabb elvárásokkal érkeznek hozzánk.

9. táblázat: A felvételiző hallgatók motivációi

	Kari BSc átlag	Egyetemi átlag
Felkészült oktatók	4,8	4,7
Szakmai gyakorlat lehetősége	4,7	4,6
A tanárok hallgató centrikus hozzáállása	4,7	4,5
Gyakorlatorientált képzés	4,6	4,6
Probléma megoldási készség fejlesztése	4,6	4,6
Jó hallgatói közösség jó társaság	4,5	4,4
A megszerzett diploma magas presztízse	4,5	4,7
Nemzetközi mobilitás lehetősége	4,4	4,3
Korszerű gyakorlati képzési helyek laboratórium	4,4	4,3
Színvonalas nyelvtanítás	4,4	4,5
Alapos módszertani megalapozás	4,4	4,5
Korszerű elméleti megalapozás	4,4	4,4
Magas szintű oktatás informatikai infrastruktúra	4,3	4,5
Kapcsolatépítési lehetőség Networking	4,3	4,3
Magas szintű oktatási adminisztráció átlátható tanulmányi szabályzat	4,3	4,2
Informatikai eszközök hányfélé	0,6	0,8

A hallgatók a felmérés alapján kiemelten fontosnak tartják a gyakorlati képzési lehetőségeket, a gyakorlatorientált képzést és a felkészült tanári/oktatói gárdát. A felmérés alapján igazolódni látszik, a BSc képzés 7. szemeszterére tervezett féléves szakmai gyakorlat szükségessége. Az elméleti ismeretek megalapozása, a nyelvismeret vagy a magas szintű informatikai oktatás nem szerepelt a kiemelt területek között ezért ezeken a területeken az oktatás további erősítésére van szükség.

4.3.5.4.Az oktatási tevékenység szponzorálása, szakképzési támogatások

A Karon külső cégek bevonása a finanszírozásba nem széleskörűen elterjedt gyakorlat. Szakképzési támogatások 2001-től adhatók felsőoktatási intézményeknek. Karunk felismerve a

támogatásokon keresztül megjelenő plusz forrásokat törekedett, hogy minden évben, egyre növekvő mértékű szakképzési hozzájárulást szerezzen partnereitől. A szakképzési hozzájárulás mértéke a Kar méretéhez és a partnerek számához képest jelentős.

10. táblázat: Szakképzési támogatások alakulása

Szakképzési támogatások	2004		2005		2006		2007 (I–XI. hó)	
	db	érték (eFt)	db	érték (eFt)	db	érték (eFt)	db	érték (eFt)
Társadalomtudományi Kar	0	0	0	0	4	1.200	5	23.800
Gazdálkodástudományi Kar	0	0	0	0	51	36.798	81	18.030
Közgazdaságtudományi Kar	0	0	0	0	9	11.425	15	6.800
Közigazgatástudományi Kar	0	0	0	0	1	700	8	2.298
Kertészettudományi Kar	74	18.235	127	20.688	143	14.867	148	11.624
Élelmiszertudományi Kar	60	34.418	125	35.959	119	29.393	137	29.081
Tájépítészeti Kar	7	5.830	10	5.096	8	6.724	13	2.050

4.4. Az idegen nyelvű képzések rendszere

A Tájépítészeti Karon jelenleg nincs önálló idegen nyelvű képzés. Ennek ellenére Karunk népszerű a külföldi diákok körében. A CEEPUS és az ERASMUS cserekapcsolatok eredményeképpen folyamatosan növekszik a ki és a beutazó hallgatók száma. A külföldi hallgatók oktatása angol nyelven zajlik, jelentős mértékben integrált formában a hazai hallgatók oktatásával együtt. A csak angolul vagy angolul is meghirdetett tárgyak száma jelenleg szemeszterenként 8-10, német nyelven egy.

A Tájépítészeti Karon a 2008/2009-es tanévre hirdettük meg a "PhD in Landscape Architecture" programot. A hat szemeszteres képzés a környezetvédelem, a környezetpolitika, a tájtervezés, a területfejlesztés, a tájvédelem, a tájrehabilitáció, valamint a városépítészet témaköreire terjed ki. Terveink között szerepel a PhD képzés tapasztalatait felhasználva angol nyelvű MSc program indítása. A hároméves ERASMUS LENNE Project keretében angol, svéd, osztrák, szlovák, szlovén, szerb konzorciumi partnerekkel angol nyelvű tájépítészeti MSc program oktatási anyagának kidolgozása van folyamatban.

1. ábra: Beutazó ERASMUS/CEEPUS hallgatók számának alakulása

A beutazó hallgatók száma – kis megtöréssel – folyamatos emelkedést mutat. A kiutazó hallgatók száma az idei évben kis visszaesést mutat, amelynek oka a megnövekedett oktatási költségekben kereshető.

2. ábra: Kiutazó ERASMUS/CEEPUS hallgatók számának alakulása

A Kar számos nemzetközi hálózatban, szervezetben vesz aktívan részt (IFLA, EFLA, ECLAS, ICOMOS). A Kar számára a legfontosabb nemzetközi szövetség a *European Council of Landscape Architecture Schools* (ECLAS), amely szinte az összes európai tájépítész iskolát magába foglalja. Az ECLAS által indított LE:NOTRE Thematic Network Erasmus Socrates projekt az egyik legsikeresebb oktatási együttműködés ma Európában, amely a sikeres 1. ciklus után újabb 3 éves támogatást kapott. (Az együttműködés kiszélesítése most folyik az ERASMUS Mundus keretében.) Karunk meghatározó jelleggel vesz részt ebben az együttműködésben. Az ECLAS és a LE:NOTRE Steering Committee munkájában a Kar a kezdetektől képviselteti magát. Rendszeresen szervezünk ECLAS és LE:NOTRE konferenciát illetve munkaülést. A hat egyetemi partner egyikeként részt veszünk a hároméves TEMPUS LENNE projektben, amelynek célja angol nyelvű tájépítész MSc program kidolgozása, az oktatási tematika fejlesztése, rendszerezése.

4.5. Összefoglaló megállapítások, fejlesztési javaslatok

A Tájépítészeti Kar az országban egyedüli felsőoktatási intézményként oktatja a tájépítészeti ismereteket. Az oktatás profilja folyamatosan változik, fejlődik, mert proaktív módon reagál a társadalmi, gazdasági, környezeti változásokra. A hagyományos öt éves mérnökképzés átalakítása a BSc rendszerű képzésre oktatási, szervezési, stratégiai és minőségbiztosítási kérdéseket is felvet. A folyamatosan változó, átalakuló környezet az oktatásban is érezhető problémákat okoz. A követelményrendszerek gyakori változtatása megnehezíti az adminisztrációt és az oktatást is, sőt megnehezíti az átjárhatóságot a hallgatók számára is. Az oktatás színvonalát nagy mértékben befolyásolja a hallgatók hozott tudása, ismeret és képesség szintje is, s ez – az országos szinten is igen magas felvételi pontszámok ellenére – romló tendenciát mutat. További problémát jelent az adminisztrációs terhek folyamatos növekedése,

ami nem csak az adminisztratív munkakörben dolgozók számára jelent újabb és újabb feladatokat, hanem az oktatók számára is.

A Kar alapítása óta a hallgatói létszám folyamatosan növekszik, ami az egyértelmű előnyök mellett számos problémát is felvet. A hallgatói létszám növekedését nem követte azonos mértékű humán erőforrások növekedés és az infrastruktúra fejlesztése, bővítése. A korábbi személyes, konzultációkon alapuló képzés a nagyobb hallgatói létszám miatt kissé háttérbe szorult, a tanszékek kezdenek áttérni a csoportos foglalkozásokra, konzultációkra. Ennek az oktatási módszernek is vannak vitathatatlan előnyei, a hallgatók jobban felkészültek lesznek a későbbi szakmai munkában gyakori csoportmunkára. A nagyobb hallgatói létszám azonban kétségtelenül csökkentette a személyes konzultációkra fordítható időt. Az oktatás minősége, a színvonal megtartása szempontjából a hallgatói visszajelzések, a minőségbiztosítás hasznos segítséget jelenthet, de nem szabad ezt fetisizálni és az indokoltnál több időt szentelni az újabb és újabb értékelési módszerek kidolgozására, mert ezzel az oktatásra/kutatásra fordítható idő csökken.

A hallgatószám növekedéssel, a Karra első helyen jelentkezők számának csökkenésével, a középiskolai oktatási rendszer problémáinak tovagyűrűzésével egyfajta minőségi „felhígulás” is megfigyelhető a felvett hallgatók körében. A felvételi alkalmassági rendszer továbbfejlesztésével, erősebb marketingtevékenységgel, felvételi előkészítők szervezésével megállítható illetve csökkenthető lenne a további minőségromlás a jelentkező hallgatók tekintetében.

Az oktatási terhelés folyamatosan növekedett az elmúlt években. A szakirányok bevezetésével az oktatott tárgyak száma hatványozottan növekedett. A hagyományos ötéves képzésben és az új BSc képzésben a Karon 294 tárgyat oktatunk vagy oktattunk. Harminc oktatót feltételezve ez oktatónként 8-10 tárgyat oktatását jelenti. Az átfedések ellenére ez az elaprózottság mind az oktatásban mind az adminisztrációban jelentős terhet jelent. A párhuzamosságok kiszűréséhez szükséges a tantárgyi programok részletes összehasonlítása és az átfedések megszüntetése.

Az egyetemi integráció továbbra is kihasználatlan lehetőségeket hordoz magában. Nem indultak el a környezetgazdálkodással, a fenntarthatósággal kapcsolatos közös kutatások, képzések. A hallgatók számára a karok, az oktatási programok, közötti tantárgy-felvételek nem kellően szabályozottak vagy nehézkesek.

A külföldi kapcsolatok, oktatási együttműködések új szintet jelentettek az elmúlt években Karunkon. Az ERASMUS kapcsolatok révén jelentősen megnőtt a ki és a beutazó hallgatók aránya. A hallgatói cserék hozzájárulnak illetve kikényszerítik az idegennyelvű képzési programok (angolnyelvű MSc) mielőbbi bevezetését. A idegennyelvű képzés plusz terhelést jelent az oktatásban résztvevő kollégák számára. Az oktatók teljesítményértékelési rendszerét ezért ennek a prioritásnak megfelelően át kell alakítani.

A kutatási, oktatási, hallgatói cserekapcsolatok terén egyfajta közép-európai vezető szerep megerősödése figyelhető meg az utóbbi években. A Kar méreteit (hallgató és oktatószámát) tekintve az egyik legjelentősebb tájépitészeti oktatási centrum a régióban. További hangsúlyt kell fektetni a vezető szerep megerősítésére, európai szinten pedig egyfajta arculat vagy „image” kialakítására.

A tájépitészeti gyakorlat-orientáltságú képzési formát követel meg. A Karon a hallgatói szám jelentős növekedésével ez a fajta oktatás háttérbe szorul. A különböző statisztikák, preferenciák alapján nagyobb hangsúlyt kell fektetni a gyakorlati képzésre, amelyhez megfelelő keretet jelenthet a BSc képzés hetedik szemesztere.

A tájépitészeti mesterképzés indításánál elsősorban a BSc szakon végzett hallgatóinknak szeretnénk továbbtanulási lehetőséget biztosítani. Bizonytalan jelenleg, hogy az agrár-műszaki vagy műszaki területről érkező, jelentkező hallgatók előképzettsége, szakmai affinitása milyen lesz. Kérdéses, hogy az oktatási rendszerek közötti különbségből adódó alapozó szakmai ismeretek hiánya, különbözősége mennyire fogja akadályozni a magas színvonalú MSc képzést. A mesterképzés bemeneti oldalának erősítése érdekében felvételi előkészítő kurzusok, kiegészítő kurzusok meghirdetése várható, amelyekkel a különböző alapképzettségek közötti

képzési különbségeket lehet csökkenteni, illetve a mesterképzéshez szükséges minimális alapképzési kreditek megszerzését lehet biztosítani.

Hosszabb távon fel kell készülnünk, hogy a hazai viszonyok között is kiélezettebb versenyhelyzetbe kerülünk. Ennek két oka van. A csökkenő hallgatói létszámok, a demográfiai hullámvölgy miatt abszolút értelemben is csökkenni fog a felsőoktatásba jelentkezők száma, s ez óhatatlanul érinteni fogja Karunkat is. A másik reális ok, hogy fokozatosan jelennek meg olyan új, hasonló jellegű vagy átfedő szakok az oktatási piacon (környezetmérnök, környezetmenedzser, természetvédelmi mérnök stb.), amelyek elszívó hatást jelentenek. E folyamatok hatásának kivédése, csökkentése csak hosszútávú oktatási-kutatási stratégia kidolgozásával lehetséges. A hazai érdeklődés esetleges csökkenésével párhuzamosan fell kell készülni a külföldi hallgatók nagyobb számú fogadására.

Az elkövetkező évek egyik legfontosabb kari feladata az angolnyelvű MSc képzés beindítása lesz. A hallgatói létszámok és a finanszírozási rendszer alakulása kikényszeríti, hogy a jelenleg csak plusz energiabefektetést igénylő ERASMUS, CEEPUS képzésünket „fizető” MSc programmá alakítsuk át. A képzés elindításának jelenleg személyi, anyagi, infrastrukturális korlátai is vannak, amelyek megoldása elsőrendű.

A hazai akkreditáció mellett kialakulni látszik a tájépítészet területén egy európai szintű akkreditációs rendszer, amelynek gesztorságát a *European Federation of Landscape Architecture (EFLA)* ernyőszervezet és az oktatási intézményeket összefogó *European Council of Landscape Architecture Schools (ECLAS)* vállalta magára. Mindkét szervezetben iskolánk aktívan részt vesz a közös európai akkreditációs rendszer kidolgozásában.

A HVG, a HetiVálasz és a hallgatói kérdőíves felmérés adatai alapján egyértelműen látszik, hogy a Kar hallgatói létszámához képest alacsony az oktatók, kutatók létszáma. Az utóbbi évek hallgatói létszámnövekedésével ez a statisztika tovább romlott. A kedvezőtlen oktató/hallgató arányon javítani kell, mégpedig angol nyelvű képzésre is felkészült oktatók felvételével. Ez a magyar hallgatók számára is előnyös lehet, mert itthon javulhatnak számukra is a nyelgyakorlási lehetőségek, mégpedig épp a szaknyelvi területen. Az angol nyelvű képzést elérhetővé kell tenni a magyar hallgatók számára is, akár teljes, akár részleges oktatási program formájában, hogy így a szaknyelvi képzést is biztosítani tudjuk az érdeklődő hallgatóknak. Rövid távon tehát az egyetemi átlag elérését kell megcélozni az oktató/hallgató arány szempontjából.

A megnövekedett hallgatói létszámot a jelenlegi infrastruktúra csak nagy nehézségek árán tudja kiszolgálni. A minőségi oktatás megtartásának feltétele a korszerű és elegendő mennyiségű labor, számítógépterem, Internet elérés, rajzterem, műhely. Az infrastruktúra fejlesztést az elmúlt években nagyrészt a szakképzési hozzájárulásokból tudtak fedezni, így ezeknek a forrásoknak, vagy más pályázati kereteknek a biztosítása elengedhetetlen kari vagy tanszéki feladat.

A Karon a szakok és tanszékek terhelése között aránytalanságok tapasztalhatók, amelyet a kari vezetés évente áttekint és korrigál. Hosszabb távon a most formálódó új teljesítményértékelési és minőségbiztosítási rendszert használja fel a Kar ezeknek az aránytalanságoknak a kiküszöbölésére.

0	Nincs mért eredmény.
1	A Kar mér kulcsfontosságú eredményeket. Az eredmények stagnálnak, vagy negatív tendenciát mutatnak .
2	Az eredmények szerény fejlődést mutatnak.
3	Az eredmények valós fejlődést mutatnak.
4	A Kar kiváló eredményeket ér el és az összevetés pozitív a saját célokhoz képest.
5	A Kar kiváló eredményeket ér el és az összevetés pozitív a saját célokhoz mérten, valamint más szervezetekkel történő összehasonlító értékelések alapján is további pozitív eredményeket realizál.

5. A kutatás-fejlesztési és innovációs folyamatok minőségirányítása

5.1. A kar kutatás-fejlesztési tevékenységének bemutatása

5.1.1. A pályázati tevékenység alakulása

A pályázatok számát és értékét tekintve bizonyos fokú szórás figyelhető meg. A Kar méretét tekintve viszonylag kevés a pályázatok száma. A három évre visszamenő statisztika szerint a pályázatok 18–22 körül mozgott, kismértékben csökkenő tendenciát mutatva. A Kar pályázati tevékenységének nagyobbik hiányossága a nemzetközi pályázatokon való részvétel hiánya. Változások ugyanakkor ezen a téren is tapasztalhatók. Nemzetközi konzorciumi pályázat keretében (TEMPUS LENNE Project) részt veszünk angol nyelvű nemzetközi tananyagfejlesztésben MSc szintű tájépitészmérnök képzés számára. Konzorciumi partnerként a TU München tájépitészeti tanszékével Erdélyben készítünk kistérségfejlesztési projekteket. DAAD pályázatok keretében a Drezdai Műszaki Egyetemen és Főiskolával dolgozunk együtt hallgatói műhelygyakorlatok és szemlék szervezésében, vezetésében.

11. táblázat: Pályázati tevékenység (2004–2007)

	2004	2005	Összesen	2006	2007 terv	2007. 1–11.hó
				2006-ban indult pályázatok / megbízások		
Pályázatok száma	19	22	22	8		18
Hazai	19	22	22	8		18
Nemzetközi	0	0	1	0		1
Pályázatok értéke	13 790	8 721	12 443	8 585	8 414	8 187
Hazai	13 790	8 721	12 443	8 585	8 414	8 187
Nemzetközi	0	0	400	0	0	400

5.1.2. A publikációs tevékenység alakulása

A kutatási aktivitás egyik fő mérőszáma a publikációs aktivitás. Az egyetemi publikációs adatbázis folyamatos feltöltés alatt áll, ezért a mellékelt táblázat a 2008. január 30-i állapotot tükrözi. A táblázat oszlopaiban az adott tanszékhez tartozó oktatók, kutatók, PhD hallgatók és professor emeritusok által írt publikációk társszerzőkkel arányosított száma szerepel. A kimutatásban csak a 2004 és 2007 között született publikációk szerepelnek.

A Kar publikációs tevékenységéről általánosságban megállapítható, hogy négy publikációs területen szerepelünk jobban az egyetemi átlagnál: előadás, ill. konferencia kiadvány, jelentések, ill. tanulmányok, tervek és szakmaspecifikus alkotások valamint egyéb publikációk terén. A tájépitészeti területén a hagyományos publikációk (cikkek, könyvek, előadás kiadványok, stb.) mellett ugyanilyen fontos publikációnak tekinthetők a különböző jellegű és szintű tájépitészeti tervek. A tervezés nem csak kreatív alkotó folyamat (az építészeti tervezéshez hasonlóan), hanem a tervtípusok jelentős részénél tudományos igényű feltáró, kutatómunkán alapuló

alkotások. A Kar oktatói, doktoránsai rendszeresen vesznek részt hazai és külföldi konferenciákon, tájépitészeti biennálékon, kiállításokon, ahol kutatási és tervezési munkáikról, eredményeikről adnak számot. Az összefoglaló jellegű könyv, könyvrészlet, monográfia jellegű publikációk megírása szintén a szakterület feladatai közé tartozik.

12. táblázat: Publikációs tevékenység

Publ. típusa	Év	Tájépitészeti Kar (N=34)	Kari átlag	Egyetemi összes (N=745)	Egyetemi átlag
Cikk	2004	10,0	0,3	387,6	0,5
	2005	4,0	0,1	440,5	0,6
	2006	24,0	0,7	469,5	0,6
	2007	12,5	0,4	445,7	0,6
Könyv	2004		0,0	90,8	0,1
	2005	1,0	0,0	94,7	0,1
	2006		0,0	98,5	0,1
	2007	3,0	0,1	114,5	0,2
Könyvrészlet	2004	4,0	0,1	223,8	0,3
	2005	3,0	0,1	227,3	0,3
	2006	4,0	0,1	223,1	0,3
	2007	4,0	0,1	279,3	0,4
Konferencia ea.	2004	11,0	0,3	343,7	0,5
	2005	21,0	0,6	409,3	0,5
	2006	29,7	0,9	356,0	0,5
	2007	30,0	0,9	613,7	0,8
Kutatási jelentés	2004	6,0	0,2	43,8	0,1
	2005	3,0	0,1	31,8	0,0
	2006	6,5	0,2	42,0	0,1
	2007	2,0	0,1	53,8	0,1
Disszertáció	2004		0,0	11,0	0,0
	2005		0,0	17,0	0,0
	2006		0,0	15,0	0,0
	2007	2,0	0,1	16,0	0,0
Szabadalom	2004		0,0		0,0
	2005		0,0	1,0	0,0
	2006		0,0		0,0
	2007		0,0	1,0	0,0
Terv	2004	14,0	0,4	14,0	0,0
	2005	13,5	0,4	13,5	0,0
	2006	3,0	0,1	3,0	0,0
	2007	6,5	0,2	6,5	0,0
Egyéb	2004	1,7	0,0	20,7	0,0
	2005	4,0	0,1	20,0	0,0
	2006	2	0,1	27	0,0
	2007	5,08	0,1	25,08	0,0

Fontos lépés volt a Kar publikációs tevékenysége szempontjából a 4D Tájépitészeti és Kertművészeti Folyóirat megalapítása 2006-ban. Ez az évente négy alkalommal megjelenő, a Kert- és szabadtervezési Tanszéken szerkesztett szaklap állandó publikációs lehetőséget jelent a kar oktatói, kutatói és doktoránsai számára.

5.2. A kutatás-fejlesztéssel kapcsolatos folyamatok bemutatása és értékelése

5.2.1. A doktori képzés rendszere

A Karon 1993-ban, – az első doktori képzések között – akkreditálták a Tájépítész Doktori (PhD) képzést, amelynek keretében összesen 9 alprogrammal indítottuk meg az oktatást. A képzés 2000-ben a Szent István Egyetem keretében átalakult és létrejött a Tájépítészet és Döntéstámogató Rendszerek multidiszciplináris agrártudományi doktori iskola. Ennek keretében jelenleg összesen 5 témakörben 15 beiratkozott PhD hallgatóval:

- Kert- és szabadter építészet,
- Környezetvédelem és környezetpolitika,
- Tájtervezés és területfejlesztés,
- Tájvédelem és tájrehabilitáció, valamint
- Településépítészet.

13. táblázat: Doktori képzésben résztvevő hallgatók
(2004-2007)

Év	Államilag finanszírozott	Költségtérítéses	Összesen
2004	9	6	15
2005	8	5	13
2006	9	5	14
2007	9	6	15

A doktori képzés területén célunk a hallgatói létszám jelentős növelése, új programok indítása és a képzés kiterjesztése a településtudomány területére. Első lépéseként (a tájépítészeti doktori képzésen belül) a településépítészeti alprogram bővítését, illetve településtudományi kutatási témák meghirdetését tervezzük.

A doktori képzés fejlesztése a társakkal együttműködve realizálható, számolva a felvehető hallgatói létszám növelésével. A PhD képzésben a Gazdálkodástudományi Kar elsősorban környezetgazdaságtani szakterületeken működhet közre önálló alprogram(ok) indításával. Egyeztetett programok és fejlesztések alapján már rövid távon is megteremthető egy közös doktori iskola feltételrendszere. A településtudományi doktori programoknál a Közigazgatástudományi Karral és a Társadalomtudományi Karral együttműködve létrehozható a négy Kar közös programjaival a tájrendezési és környezetgazdaságtani, valamint a településtudományi doktori iskola.

A tájrendezési és környezetgazdaságtani doktori iskola létesítése feltételezi a jelenleg működő a Tájépítészet és Döntéstámogató Rendszerek multidiszciplináris agrártudományi doktori iskola átalakítását és a tájépítészeti témák egy részének átcsoportosítását.

A településtudományi doktori iskola létesítése csak távolabbi cél lehet, de felépítését már most módszeresen elő kell készíteni. Ilyen típusú doktorképzés Magyarországon még nincs. Az iskola létrehozását az MTA Településtudományi Bizottsága valamint a gyakorló szakma is támogatja. Elsősorban nem mérnöki-műszaki, hanem területi- és társadalomtudományi alapokra kell építeni,

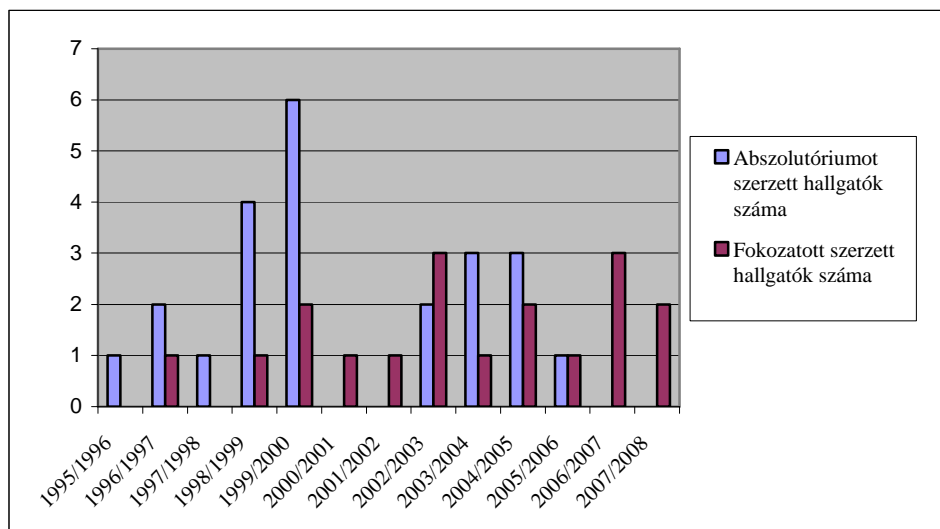
amelyhez építészeti, ökológiai, településrendezési és -igazgatási diszciplínák társulhatnak. A Budapesti Corvinus Egyetemen ehhez kiváló előfeltételek adóttak.

A doktori programokhoz kapcsolódóan is fejleszteni kell a kari kutatásokat, amelyeknél szintén fokozott jelentősége van a karok közötti együttműködésnek, közös pályázatoknak a területfejlesztési, a településtudományi, a tájépítészeti szakterületeken. A kutatási tevékenység keretében koncentrálni kell az EU település- és területfejlesztési politikájára, direktíváira és ajánlására, az adaptáció és fejlődés lehetőségeire. A településügyi, környezetügyi, s benne a tájépítészeti tevékenység jogszabályi környezetének fejlesztése során a vonatkozó EU ajánlások adaptálásának lehetőségét fel kell használni.

A Kar kutatási tevékenységében kiemelt jelentőséget kap a határokon átnyúló programokban való részvétel, különös tekintettel a szomszédos országokkal folytatott közös környezeti, tájrendezési, településügyi és tájépítészeti kutatásokra, a „közös örökségre”, a közös környezeti problémákra és veszélyhelyzetekre.

A tájépítészet alkotói területein, a tervezői alkotásokhoz minősítést nyújtó, az alkotói-művészi kvalitásokat fejlesztő, magas szintű képzés bevezetése szükséges. A BSc/MSc képzési rendszer kialakításával párhuzamosan elő kell készíteni az alkotóművészi készségek és képességek fejlesztéséhez a tájépítész DLA akkreditálását és a művészeti oktatás megindítását a kert- és szabadter építészeti, a településépítészeti, az objektumtervezés területén.

A doktori képzés keretében a fokozatot szerzett hallgatók száma 18.

3. ábra: Abszolutóriumot és fokozatot szerzett hallgatók száma

5.2.2. A kutatás-fejlesztés szervezeti keretrendszere a Karon

A kutatások a Karon tanszéki keretekben történnek. A diszciplináris kutatások mellett a Kar a tájépítészeti témakörbe tartozó alkalmazott kutatásokat folytat. A Karon folyamatosan végzünk tananyagokat és a módszertant fejlesztő kutatásokat. A kutatási témák az objektumokhoz kapcsolódó történeti műalkotási kutatásoktól a nagyléptékű tájökölógiai, tájalakulás-történeti kutatásokig a teljes tájépítészeti szakterületet felölelik. Több specifikus, a tájépítészeti kutatási munkákhoz tartozó tevékenységből hármat célszerű kiemelni. Az első a Kerttörténeti Archivum, amelyet egy évtizede folyamatosan fejlesztünk. A második a térinformatikai eszközök tájrendezési és tájértékelési alkalmazása. A harmadik az EU tagságunkkal összefüggő kutatások (harmonizáció, tájjegyzmény) csoportja.

Az alkalmazott kutatások keretében az elmúlt három évben a következő főbb kutatási témákban értünk el eredményeket:

- Metodika kidolgozása országosan védett arborétumok és parkok természetvédelmi kezelési tervéhez
- Szabadtér- építészeti szempontok a városrehabilitációban
- Kertépítészeti, zöldfelületrendezési elvek és módszerek kidolgozása
- A zöldfelület-tervezés metodikája
- A játszótérek felújításának kertépítészeti, műszaki és társadalmi aspektusai.
- Környezetarchitektúra-elemek fejlesztése
- Tájkarakter-értékelés módszertani lehetőségei
- Térinformatika alkalmazási lehetőségei a tájtervezésben
- Stratégiai környezeti vizsgálatok (SKV) tájtervezési vonatkozásainak vizsgálata
- Tájindikátorok meghatározásának szempontjai
- Tájképeértékelés gyakorlati alkalmazási lehetőségei az arculattervezésben
- Európai Táj Egyezmény aláírásának hazai következményei
- A hazai történeti kertek (köztük számos kastélykert) jellemző adatainak folyamatos gyűjtése, feldolgozása és archiválása tudományos módszerekkel
- Az országos jelentőségű védett parkok, arborétumok fenntartási és kezelési metodikájának és kerttörténeti adatbázisának kidolgozása
- Alap- és forráskutatás végezése a magyar barokk kertek valamint az európai és a hazai középkori kertkultúra területén
- A területrendezés és a térségfejlesztés tájtervezési és tájvédelmi módszereinek kidolgozása
- Városok zöldfelületi arculattervének kidolgozási szempontjai
- Kertrégészeti módszerek alkalmazása több hazai történeti kertben.
- Kerttörténeti és műemlékvédelmi elméleti kutatások, forráskutatás
- Történeti kertek kutatása Erdélyben
- Nyomvonalas létesítmények élőhely-fragmentáló hatása
- Fenntartható közlekedése fejlesztési stratégiák kidolgozása
- Vízihiányos helyzethez igazodó beavatkozások környezeti hatáselemzése és hatástanulmánya
- Településökológiai és környezetminőségi vizsgálatok módszertanának kidolgozása
- Egyedi tájértékek jelentősége a rurál táj fejlesztésében stratégiai kutatások
- Környezetterhelhetőségi, tájterhelhetőségi vizsgálati módszerek kidolgozása
- A gyógy- és szabadidő turizmus fejlesztése
- Kultúrtörténeti egyedi tájértékek típusainak meghatározása
- Területrendezési tervek tájterhelési és tájterhelhetőségi vizsgálat módszerének kidolgozása
- A tájtervezés és a fenntartható fejlesztés követelményeinek összeállítása az elmaradott térségek felzárkóztatásához

A kutatási témáinkat illetően kettős nyomás alatt állunk. Egyrészt meg kell felelni az EU-s kihívásoknak, másrészt a hazai gazdaság teherbírása a korszerű módszerek bevezetését csak esetenként teszi lehetővé. Ennek ellenére változatlanul törekszünk a településeken belül és a külterületen egyaránt a rendezettség elérésének megalapozására, a települési környezet minőségének javítását elősegítő alkalmazott kutatások végzésére, a környezeti hatástanulmányok EU elvárások szerinti metodikájának kidolgozására, a zöldmezős beruházásoknak a táji adottságokhoz alkalmazkodó megvalósítására.

A Kar által gondozott szakterületek egy része jellemzően nem kutatás-igényes, hanem alkotás-centrikus. A kari oktatók, tudományos munkatársak tájépítészeti tervező tevékenysége a képzés

fejlesztése szempontjából legalább olyan fontosságú, mint a klasszikus diszciplináris kutatások. A tájépítész- és a településmérnök képzés elképzelhetetlen az oktatók hazai és nemzetközi tervezői gyakorlata nélkül. Ezért is szorgalmazzuk a tanszékek ilyen témájú feladat-vállalását és jelentős, metodikai szempontból is fontos tervezési munkák készítését intézmények, települési önkormányzatok, kistérségek megbízásából, vagy regionális projektek keretében.

A Kar tanszékei, illetve oktatói sikerrel (évente négy-öt díjat vagy megvételt nyert pályaművel) vesznek részt országos és nemzetközi szabadtér-építészeti tervpályázatokon.

A kutatás-fejlesztés és a kutatási együttműködések területén a Tájépítészeti Karon a következő feladatok megoldásával kell számolnunk:

- A területi tervezéshez, a regionális fejlesztéshez, a tájrendezéshez és – rehabilitációhoz, a települési környezetminőséghez, az értékvédelemhez, illetve a településgazdálkodáshoz kapcsolódó kutatásokhoz külső megbízásokat valamint pályázatok útján nyert forrásokat és támogatásokat kell szerezni.
- A kistérségfejlesztés egyike azon területeknek, amelyek ma időszerű kutatási és programalkotási feladatot jelentenek nem csak a Kar, hanem a társkarok számára is. E téren – több kar együttműködésével – várható metodikai fejlesztést is tartalmazó kutatási program indítása,
- A települési önkormányzatok részére végzett szakértői-tervezői szolgáltatásokat bővíteni kell és meg kell őrizni a Tájépítészeti Kar, illetve a szaktanszékek versenyképességét a tervezési-fejlesztési piacon. Szélesíteni kell a regionális és a településtudományi kutatásokat, amelyekhez megfelelő forrásokat kell biztosítani.
- A Karon a társkarokkal összehangolt fejlesztéssel nagyobb mozgástér és széles lehetőségek biztosíthatók a tájépítészeti és a településtervezési oktatás és a kapcsolódó kutatások területén. Az új szakok létesítésével a tanszékeken a szakterületi kutatások is hatékonyabbá tehetők.

5.2.3. A Kar kutatás-fejlesztési tevékenységének koordinálása

A kutatás-fejlesztés szervezése a Karon elsősorban tanszéki keretek között történik. Ritkák az olyan kutatások, amelyekben több szakirány, vagy tanszék vesz részt. (Kivételnek talán a Magyar Kerttörténeti Archivum fejlesztése tekinthető, ahol két szakirány három tanszék munkatársai illetve hallgatói vesznek részt.) Kari szintű kutatás-fejlesztés koordinálása olyan új FP7 programhoz, INTERREG, Norvég Alap pályázataival kapcsolódik, ahol a tanszéki kereteket meghaladják a pályázati feltételek. Meglévő nemzetközi oktatási kapcsolatainkat korábban is ki tudtuk terjeszteni kutatási programokra. E téren a bilaterális kutatási projektek bizonyulnak hasznosnak, mint pl. az Osztrák Magyar Akció Alapítvány által támogatott, a Bécsi Műszaki Egyetemmel közösen, 2x3 éven át folytatott bilaterális kutatási projekt.

5.2.4. A kutatás-fejlesztést támogató szervezeti egységek

A Szarvasi Arborétum, mint önálló szervezeti egység Karunkhoz tartozik. A Szarvasi Arborétum a Körösök völgyében fekszik, részben Szarvas város, részben Békésszentandrás község közigazgatási területén. Az Arborétum ma öt fás gyűjteményt (Pepi-kert, Konyhakert, Fenyőtörzsültetvény, Parkerdő, Génbank) gondoz összesen 82 ha területen. Ezek közül három a nagyközönség számára is látogatható. A Nagyalföld minden jellegzetességét magán viselő, de sajátos helyi klímájú területen a fás növénygyűjteményekben közel 1600 fa- és cserjefaj, illetve -fajta és fajtaváltozat található. A honos növények mellett idegen világrészek alhavasi, forró égövi, sziklás és mocsaras tájainak legkülönlegesebb exota fajai is meghatározhatók/előfordulnak ezért

az Arborétum felbecsülhetetlen értéket jelent természettudományi, botanikai, zoológiai, illetve erdő- és kertgazdasági szempontból egyaránt. 1951-től védett természeti terület.

Az Arborétum egyúttal kertépítészeti alkotás is, különösen jelentős ún. tájképi kert, amelynek térszerkezete, térfalainak, növényegyütteseinek képi megjelenését szintén meg kell őrizni, védeni kell. Adottságainál fogva az Arborétum elsősorban természeti és műemléki védettségű terület, sajátos kutatási bázis, mint kertépítészeti, táj- és természetvédelmi gyakorló tér is működik.

A Kar feladata döntően a védettségi szempontok megfelelő szakmai felügyelet, az ezzel összhangban lévő fenntartás és a megőrző-fejlesztés biztosítása. A megőrző-fejlesztés különösen az utóbbi időszakban vált jelentőssé. A település részéről megjelenő idegenforgalmi fejlesztési, beruházási igények és programok közvetve az Arborétum területét is érintik. Lényeges az idegenforgalmi terhelésnek a védelmi szempontok szerinti határozott korlátozása.

A Szarvasi Arborétum főbb szakmai tevékenysége az elmúlt öt évben a következő volt:

- A parkban okozott belvízkárok felmérése, helyreállítása (elpusztult fák eltávolítása, faültetés, gyepoptálás stb.).
- Átfogó tanulmány készítése a védett terület vízháztartásáról, talajtani állapotáról.
- Belvíz elvezető – átjárható, átművelhető, „nem látható” – vápa- és övárook rendszer kiépítése.
- 2012-ig szóló természetvédelmi kezelési terv készítése.
- Folyamatos élőhely feltárás, összegzéssel, dokumentálással.
- Génbank, fenyő törzsültetvény fenntartás, fejlesztés (292 taxon, 895 egyed).
- Fajta előállítás, fajtabejelentés (2004-ben 6 db).
- Rendszeres meteorológiai, hidrológiai megfigyelések, és az adatok dokumentálása.
- Élő génbank rendszeres fenológiai megfigyelése, dokumentálása.
- Dendrológiai gyakorlatok, tájtervezési gyakorlatok szervezése, fogadása (éves átlagban tervezett gyakorlat 6 tanszék, 320 hallgató, 8400 óra).
- Kül- és belföldi vendégkutatók fogadása.

Az Arborétum fejlesztésére 2006-ban 18 millió Ft-ot sikerült pályázati formában megnyerni. A keretet az üvegház felújítására és a taxonszám növelésére fordítottuk. A betonút mellett díszcserje bemutatót alakítottunk ki. 2007-ben hasonló nagyságú pályázati pénzből mintegy 600 fm igényes sétaút épült, a látogatók így bármilyen időjárási viszonyok között megtekinthetik a legfontosabb részeket.

5.2.5. A kutatási aktivitás nyomonkövetése és ösztönzése

A kutatási aktivitás követése elsősorban tanszéki, illetve intézeti szinten történik, nincsenek erre vonatkozó formális szabályok. A kutatás projektek kari szinten csak az adminisztráció kapcsán jelennek meg. A kutatási eredmények a publikációkon keresztül érhetők el. A PhD kutatások eredményeit a témavezetők szintjén jelennek meg.

5.3. **Összefoglaló megállapítások, fejlesztési javaslatok**

A Tájépítészeti Karon a kutatások tanszéki keretek között történnek. Kevés a kari szintű közös kutatási projekt. A változó körülmények között a tanszéki kutatások erősítése mellett nagyobb hangsúlyt kíván a Kar fektetni a közös, nagyobb volumenű, hazai és európai szinten is meghatározó kutatásokra.

A kari kutatások személyi és infrastrukturális feltételei többé-kevésbé adottak. A szűkös elhelyezés mellett is szükséges lenne a PhD hallgatók számára kari szintű laboratórium kialakítása.

A kutatás alapfeltétele a gazdag szakirodalmi adatbázis. A rendszerváltozás óta itt az anyagi erőforrások fokozatos csökkenése mellett fejlődést csak az Internetes online adatbázisok elérhetősége jelentett (pl. EISZ).

A PhD hallgatók kutatási aktivitását, potenciálját kari szinten is jobban ki kell használni. Célszerű lenne olyan Kutatási Pályázati Alap létrehozása (lehetne ezt természetesen egyetemi szinten is), amely egyfajta aktivizációs energiát jelenthetne a legígéretesebb kutatások számára. Kari szinten gondot jelent a legtöbb kutatásnál, pályázatnál elvárt bizonyos mértékű önrész biztosítása és kutatások utófinanszírozása. Célszerűnek tartanánk ezért közös egyetemi koordinációs/adminisztrációs szervezet és pénzügyi finanszírozási rendszer létrehozását és kidolgozását. A jelenlegi Pályázati Iroda, a BCE Innovációs Központ Kht. csak részben tudja ezeket a feladatokat ellátni.

A Kar tapasztalata szerint a kutatási eredmények és a Kar kutatási potenciálja nem kellően jelenik meg, ha a publikációs teljesítményt nézzük. Itt is a teljesítményértékelési rendszer olyan jellegű átalakítására lesz szükség, amely nagyobb súllyal veszi figyelembe ezt a tevékenységet.

A tájépítészeti kutatások alkalmazott kutatások ezért rendkívül fontosnak tartjuk, hogy a területi irányítás döntéshozóival, a piaci szereplőkkel, önkormányzati, szakhatósági szakemberekkel a meglévő jó kapcsolatokat továbbra is fenntartsuk és esetleg javítsuk.

0	Nincs mért eredmény.
1	A Kar mér kulcsfontosságú eredményeket. Az eredmények stagnálnak, vagy negatív tendenciát mutatnak .
2	Az eredmények szerény fejlődést mutatnak.
3	Az eredmények valós fejlődést mutatnak.
4	A Kar kiváló eredményeket ér el és az összevetés pozitív a saját célokhoz képest.
5	A Kar kiváló eredményeket ér el és az összevetés pozitív a saját célokhoz mérten, valamint más szervezetekkel történő összehasonlító értékelések alapján is további pozitív eredményeket realizál.

6. Vezetés és stratégia alkotás

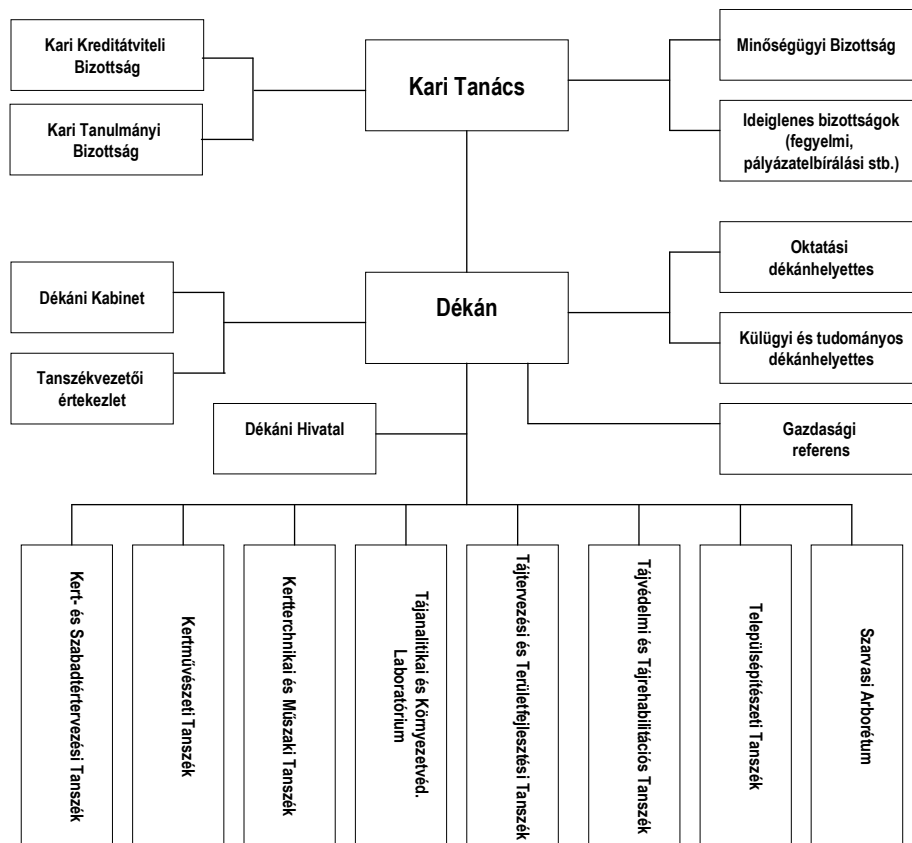
6.1. A kari szintű döntéshozás bemutatása

A Kar vezető önkormányzati testülete a Kari Tanács, a Kar vezetője a dékán. Az Egyetem szervezetében a Kar az egyetem egységes központi igazgatási és gazdálkodási szabályainak figyelembevételével önálló kari igazgatást és gazdálkodást folytat.

6.1.1. A kari vezetés testületei

A Tájépítészeti Kar legfőbb vezető önkormányzati testülete a Kari Tanács. A Kari Tanács 16 tagból áll, elnöke a dékán. Tagjai (hivatalból) a dékán, a dékánhelyettesek, a kari Hallgatói Önkormányzat elnöke, a Szarvasi Arborétum vezetője, illetve választás alapján tanszékenként egy-egy oktató, valamint a Hallgatói Önkormányzat három képviselője. A Kari Tanács állandó meghívottjai: az Egyetem rektora, a Budai Campus dékánjai, Dékáni Hivatal vezetője, a könyvtárigazgató, a kollégiumigazgató, a Kar emeritus professzora Mócsényi Mihály, és az első évfolyamos hallgatók egy képviselője. A Kari Tanácsi tagok választásának módját az egyetemi SZMSZ tartalmazza.

A Karon állandó jelleggel három bizottság működik, amelyek a kari tanácsnak vannak alárendelve: Kari Kreditátviteli Bizottság (KKB), Kari Tanulmányi Bizottság (KTB) és a Minőségügyi Bizottság (MB).

4. ábra: A Kar szervezeti egységei, testületei

A Kari Kreditátviteli Bizottság (KKB) legfontosabb feladata a tantárgyi ismeretanyagok egyenértékűségének vizsgálata. A Kari Kreditátviteli Bizottság 3 oktató tagból áll. A KKB-nak hivatalból tagja az oktatási ügyekért felelős dékánhelyettes, aki egyben a KKB elnöke. A KKB további két oktató tagját a Kari Tanács választja határozott időre. A KKB ülésein a kari Hallgatói Önkormányzat képviselője tanácskozási joggal részt vehet. A Kari Kreditátviteli Bizottság saját ügyrendje szerint működik, melyet a Kari Tanács hagy jóvá. Az ügyrend rendelkezik a KKB határozatképességéről, a határozathozatal rendjéről. A Kari Kreditátviteli Bizottság a Szabályzatban szereplő hatásköreit – a jogorvoslat kivételével –, az ügyrendjében meghatározottak szerint, az oktatási ügyekért felelős dékánhelyettesre átruházhatja. Kötelező tárgyak befogadása esetén a KKB – intézményközi megállapodás hiányában – kikérheti a kérelemmel érintett, tanulmányokért felelős oktatási szervezeti egység véleményét. A Kari Kreditátviteli Bizottság határozatainak folyamatos nyilvántartására a Tanulmányi Hivatal/Osztály kötelezett.

A Kari Tanulmányi Bizottság (KTB) a hallgatók tanulmányi és vizsgaügyeiben első fokon eljáró testület a Kari Tanulmányi Bizottság. A Kari Tanulmányi Bizottság négy főből áll. A KTB-nek hivatalból tagja az oktatási ügyekért felelős dékánhelyettes, aki egyben a KTB elnöke. A KTB másik oktató tagját a Kari Tanács választja határozott időre. A KTB hallgató tagjait a Kari Hallgatói Önkormányzat delegálja minden tanévben. A KTB-ben 50%-os a hallgatói részvétel. A Bizottság saját ügyrendje szerint működik, melyet az illetékes Kar Kari Tanácsa hagy jóvá. Az ügyrend rendelkezik a KTB határozatképességéről, a határozathozatal rendjéről. A Kari Tanulmányi Bizottság szótöbbséggel határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A KTB köteles kikérni a tanszékek/tanszékcsoportok/intézetek vezetőinek véleményét, ha döntésével az érintett oktatási szervezeti egységekre kötelezettség hárul, vagy ha a döntéshez szakértelmük szükséges. Külföldi vendéghallgató esetében, indokolt esetben, a Kari Tanulmányi Bizottság a képzést szervező szervezeti egység véleményét figyelembe véve hozza meg döntését.

A kari minőségbiztosítás legfőbb testülete a Minőségügyi Bizottság (MB). A testület feladata a Kar minőségügyi koncepciójának kidolgozása a minőségpolitika, stratégia és minőségügyi eljárások meghatározása, a képzési programok rendszeres belső értékelése, a hallgatók értékelése, az oktatók minőségének biztosítása, az oktatási infrastruktúra (tanulástámogatás, eszközök és hallgatói szolgáltatások) értékelése. Belső információs rendszer és a nyilvánosság biztosítása. A Minőségügyi Bizottság négy tagból áll. Elnöke mindenkor vezető oktató. Három tagját a Kar szakirányai delegálják.

A Dékáni Kabinet a Kar irányításával és vezetésével kapcsolatos egyes feladatainak a szervezését, ellátását és döntés-előkészítési feladatait látja el. Vezetője a dékán, tagjai a Kar dékán-helyettesei, a pénzügyi referens és a kari hivatalvezető. A Dékáni Kabinet az aktuális feladatoknak megfelelően heti, kétheti rendszerességgel ülészik. A Kabinet döntéseiről jegyzőkönyv készül, amelyet elektronikus úton a kabinet tagjain kívül a tanszékvezetők is megkapnak.

A Tanszékvezetői Értekezlet a Karon a Dékáni Kabinethez hasonló vezető testület, de a Kabinet tagjain kívül az összes tanszékvezető meghívást kap az értekezletre. Az értekezlet általában a Kar fontos, meghatározó döntései előtt kerül összehívásra. A döntésekről emlékeztető készül, amely a Dékáni Hivatalban elérhető.

A kari vezetés az éves eredményeket, célkitűzéseket Kari Fórumon ismerteti, amelyre rendszerint decemberben kerül sor. A fórumon a Kar bármely dolgozója részt vehet.

6.1.2. A kari vezetők

A Kar vezetője a dékán, akit munkájában dékánhelyettesek segítik. A dékánt – pályázat útján – a Kari Tanács választja meg a szavazatok legalább a szavazatok felével. A dékánt a rektor nevezi ki, megbízatása három évre szól, amely újabb három évre meghosszabbítható. A dékánhelyettesek számát, feladatait, illetve a munkakör betöltésének feltételeit a kari szervezeti és működési rend határozza meg. A dékánhelyetteseket a Kari Tanács véleményének meghallgatása után – a kiírt pályázatra jelentkezők köréből – a dékán bizza meg.

6.1.3. A hallgatók szerepe és részvétele a döntéshozási folyamatban

A hallgatói véleményezés illetve részvétel a döntéshozatalban döntően a hallgatói önkormányzat és a hallgatók által választott képviselőkön keresztül érvényesül. Oktatási és tanulmányi ügyekben a hallgatók egyrészt a Kari Tanácsban működő képviselőkön keresztül (az évfolyamok által választott öt hallgató vesz részt a Kari Tanács munkájában, a tanács létszámának közel egyharmada), a kari Tanulmányi Bizottságban (létszámának 50%-a hallgató), másrészt az évfolyam képviselőkön keresztül napi, aktuális ügyekben véleményt mondanak, illetve adott esetben felszólalással élnek. A tantárgyak féléves követelményrendszereit a hallgatók észrevételezik, adott esetben az évfolyam képviselők útján kezdeményezik pl. annak módosítását. További hallgatói véleményezési fórum az ún. nyílt tanszéki értekezletek intézménye, ahol a hallgatók képviselői az adott tanszék által oktatott tárgyról, a tanszék és a tanszéki oktatók munkájáról mondhatnak véleményt, értékelést és javaslatokkal élhetnek.

6.2. A fontosabb irányítási folyamatok bemutatása és értékelése

6.2.1. A döntéshozás folyamata a Karon

A Kari Tanács a hatáskörébe tartozó témákban döntéseket hoz, javaslatokat fogalmaz meg, illetve véleményt nyilvánít. Hatáskörét a Kari SZMSZ határozza meg részletesen. A Kari Tanács, az alábbi hatáskörben hoz döntéseket, fogalmaz meg javaslatokat:

- javaslatot tesz saját működési és szervezeti rendjének meghatározására;
- dönt tanszéki kutatócsoport, kutatóközpont, illetve projekt jellegű szervezet létrehozásáról, illetve megszüntetéséről;
- véleményezi az egyetemi szintű szabályzatok tervezeteit, illetve javaslatot tesz egyetemi szintű szabályzat alkotására;
- elfogadja az egyetemi szintű keretszabályzatok szerint a kari szabályzatokat;
- dönt kari bizottság létrehozásáról, megválasztja azok tagjait;
- megválasztja az egyetemi szintű bizottságok kari képviselőit;
- értékeli a Kar éves tevékenységét, kidolgozza a Szenátus elé terjesztendő kari beszámolót;
- elfogadja a Kar költségvetését és zárszámadását;
- véleményezi az egyetemi – és ezen belül különösen a kari – költségvetési és fejlesztési javaslatokat;
- véleményezi a jogszabály vagy egyetemi, kari szabályzat által hatáskörébe utalt vezetői pályázatokat;

- véleményezi a Kari oktatói, kutatói állásokra benyújtott pályázatokat;
- dönt kari címek és kitüntetések alapításáról, adományozásáról;
- javaslatot tesz egyetemi kitüntetések, címek alapítására, adományozására;
- javaslatot tesz szak alapítására, indítására, illetve megszüntetésére;
- meghatározza és jóváhagyja az operatív tanterveket;
- meghatározza és jóváhagyja a tantárgyi programokat, illetve azok tartalmának 25%-nál nagyobb módosítását;
- dönt a Kar oktatómunkájával és tudományos tevékenységével kapcsolatos alapvető kérdésekről;
- dönt mindazokban a kérdésekben, amelyet jogszabály, egyetemi vagy kari szabályzat hatáskörébe utal;
- véleményt nyilvánít minden olyan, a Kar tevékenységével összefüggő kérdésben, amelyben a döntés a rektor, illetve a Szenátus feladat- és hatáskörébe tartozik.

A dékán feladat- és hatáskörébe tartozik minden a Kar feladatainak ellátásával kapcsolatos döntés, véleményezés, javaslattevés és intézkedés, melyet jogszabály vagy szabályzat nem utal más hatáskörbe. A dékán hatáskörébe tartozik különösen a Kar képviselése; a kari szervezeti egységek, a kari oktatási tevékenység irányítása és ellenőrzése; a kari költségvetés tervezése és végrehajtása; a kari személyzeti munka irányítása; a kari hivatalok irányítása. A dékán feladatait és hatáskörét részletesen a Kar Szervezeti és Működési Szabályzata határozza meg.

A dékán mellett a napi kari igazgatási, ügyviteli, gazdálkodási, tanulmányi és szervezési feladatok ellátására Dékáni Hivatal működik.

6.2.2. A Kar stratégiája és a stratégia-alkotás folyamata

A Tájépítészeti Kar a kertépítészet szakterületén több mint százéves, a tájrendezés szakterületén közel ötvenéves múltú oktatási-kutatási hagyományokkal és tapasztalatokkal rendelkezik. Ezek birtokában a Kar teljes mértékben felkészült arra, hogy az oktatás és kutatás módszeres fejlesztésével a tájépítészet, a területfejlesztés és a településrendezés szakterületén valamennyi képzési szinten és struktúrában magas színvonalon ellássa a felsőfokú képzési feladatokat. A Kar jelenleg két országos szempontból is jelentős egyetemi szakot gondoz: tájépítészmérnöki szak, településmérnöki szak.

A kari stratégia-alkotás célja, hogy az évszázados múltra visszatekintő tájépítészeti oktató, kutató és tervező műhely kialakult vezető pozícióját megtartsa, növelje. A Kari stratégiaalkotás a dékán és a dékán-helyettesek feladata, akik a Dékáni Kabinet, a tanszékvezetők, valamint a hallgatók képviselőinek a bevonásával készítik el a Kar stratégiáját. A stratégia kitér az oktatásban, kutatásban, nemzetközi szerepvállalásban betöltött jelenlegi helyzetre és megfogalmazza a jövőbeni célokat. A kari stratégia mindenkor illeszkedik az egyetemi stratégiai célkitűzésekhez.

A Kar főállású oktató dolgozói között végzett felmérés eredményei (2007) az egyetemi átlaghoz hasonló eredményeket hoztak. Egyetemi és kari szinten is az adatok alapján elmondható, hogy nagyobb súlyt kellene fektetni világos, átlátható célok megfogalmazására.

14. táblázat: A kari vezetés stratégia-alkotásának értékelése

	Egyetemi átlagok (N=303)	Tájépítészeti Kar (N=18)
A kari vezetőknek valós képük van a Kar erősségeiről, gyengeségeiről, a Kar működését érintő jövőbeli trendekről.	3,6	3,3
A Kar vezetőinek világos jövőképük van arról, hogy milyen irányba kell a Kart fejleszteni, és ez alapján világos célokat jelölnek ki.	3,3	2,9
A kari vezetés érdemben bevonja a munkatársakat a jövőkép és a stratégia kialakításába, valamint a feladatok megfogalmazásába.	2,9	2,6
A Kar vezetői világos képzési prioritásokat határoznak meg.	3,3	3,2
A Kar vezetői világos kutatási prioritásokat határoznak meg.	3,0	2,4
A kari vezetés világosan megfogalmazza, hogy a Kar oktatóival/kutatóival, illetve a szervezeti egységekkel szemben milyen elvárásai vannak.	3,3	3,5
A kari vezetés figyelemmel kíséri a kitűzött célok megvalósulását, és arról visszacsatolást ad.	2,9	2,7

6.2.3. A döntések kommunikációja, nyomonkövetése a Karon

A Kari Tanács ülései nyilvánosak. A kari tanácsi határozatok folyamatosan megjelennek és elérhetők a kari honlapon. A Dékáni Kabinet és a Tanszékvezetői Értekezlet határozatait, emlékeztetőit a tanszékek rendszeresen megkapják.

15. táblázat: A döntések kommunikációjának értékelése a karon

	Egyetemi átlagok (N=303)	Tájépítészeti Kar (N=18)
A munkatársakat rendszeresen tájékoztatják az Egyetemen és Karon született döntésekről.	3,4	3,6
Az Egyetem honlapja naprakész tájékoztatást nyújt az egyetemi közélet eseményeiről, történéseiről.	3,7	4,1
Az Egyetem honlapja áttekinthető és könnyen kezelhető.	3,4	3,6
Tudom, hogy mi történik a többi Karon.	2,3	2,1
Tudom, hogy mi történik a Kar többi Intézetében.	2,6	2,8
Az Egyetemen zajló eseményeket folyamatosan figyelemmel kísérem.	3,2	2,9
Nyugodtan elmondhatom a vezetőknek, amit gondolok.	3,6	3,1
A munkámat érintő döntésekbe érdemben beleszólhatok.	3,6	3,2

A Kar dolgozóinak értékelése kis mértékben tér el az egyetemi átlagoktól. Javulást a más karokon történő események, döntések ismertetésében lehetne elérni.

6.2.4. A pénzügyi-gazdálkodási és a forráselosztási rendszer a Karon

A Tájépítészeti Kar gazdálkodásában – az elmúlt évekhez hasonlóan – 2007-ben is meghatározó volt, hogy összességében pozitív egyenleggel zárjuk az évet. A növekvő mértékű kiadások

ellenére az előző évi maradványt is figyelembe véve a kiadások nem fogják meghaladni a bevételeket.

A 2007-re tervezett 490,5 M Ft bevételből 334,5 M Ft az állami támogatás, amely alapvetően a dolgozói és hallgatói létszám mértékének függvénye. A 334,5 M Ft állami támogatás 60,8%-a, 203,8 M Ft az államilag finanszírozott hallgatói létszámnak és a képzési formának megfelelő normatíva szerinti képzési támogatás. Az állami támogatás további 23,5%-a, 78,6 M Ft a fenntartói támogatás, és 15,7%, 52,1 M Ft a tudományos támogatás. Az államilag finanszírozott, illetve a költségtérítéses hallgatók aránya a Karon az egyetemi átlagnál jobb, így a támogatás egyetemi átlag szerinti egalizált elosztásával a Kar hátrányba kerül.

Az állami támogatást kiegészíti a Karhoz tartozó Szarvasi Arborétum 62,2 M Ft-os programfinanszírozási támogatása, így összesen 396,7 M Ft a Kar állami támogatása.

A Kar bevételeinek további forrását a költségtérítéses képzésből, a pályázatokból, a számlás oktatási, kutatási és egyéb mérnöki tevékenységből származó bevételek jelentik, amelyek tervezett összege 93,8 M Ft.

Költségvetési szinten bevételt jelent még a hallgatói juttatások 71,4 M Ft-os kerete is, de ez az összeg ösztöndíj és egyéb támogatási formában kizárólag a hallgatóknak kerülhet kifizetésre, a Kar gazdálkodását nem befolyásolja.

A kiadások forrása tehát a fenti hallgatói juttatások nélkül számolható 490,5 M Ft.

Az állami támogatás 10%-a, 39,6 M Ft biztosítja megállapodás szerint az Egyetem központi egységei, valamint a GMI működését. Az ISZK működési költségéből a számítógépek aránya szerint további 4,5 M Ft-ot terhel a Karra.

A Budai Campus üzemelési kiadásait és a Campus Koordinációs Tanácshoz tartozó szervezeti egységek működtetését az érintett három kar, dolgozói és hallgatói létszáma, valamint a területhasználat arányának megfelelően fizeti. A Tájépítészeti Kar részesedési százaléka a korábbi felosztási elvek módosítása miatt az eddigi 13–14%-ról 2007-ben 17,8%-ra nőtt. Ez a várt 51,7 M Ft-os kiadás helyett 67,2 M Ft-os kiadást jelentett.

A közvetett üzemelési költségekre így összesen a teljes bevétel mintegy 22,7%-át fizetjük ki. A kiadások legjelentősebb része a személyi kiadások és ezek járulékaik jelentik, amelyek a terv szerint 318 M Ft, a teljes bevétel 64,8%-a.

A kiadások további összetevői a közvetlen dologi kiadások, valamint a felújítási-felhalmozási kiadások. Ezek tervezett mértéke 115 M Ft, illetve 36,9 M Ft, amelyhez fedezetet az előző évi maradvány felhasználása biztosít. A tanszékek ilyen jellegű kiadásaihoz a Kar a doktorandusz hallgatók és a gyakorlatok arányában biztosít keretet.

A felújítási kiadások a saját bevételekből elvont 5%-ból, illetve a pályázatok és egyéb tanszéki számlás kutatási bevételek terhére teljesíthetők.

6.3. Partnerkapcsolatok kezelése

Az oktatás és kutatás területén több külföldi egyetemmel vagyunk folyamatos kapcsolatban, hallgatóinkat rendszeresen küldjük együttműködési megállapodások és pályázatok alapján - az osztrák BOKU, a TU-Wien, a Grazi Egyetem társfakultásaira, valamint több német egyetemre (Humboldt Universität-Berlin, Hannover, Weihenstephan). USA Massachusetts, illetve svájci intézménybe, és sok éven át gyakorlatra a Bécsi Városi Kertészetbe. Karunk számos határon túli kapcsolattal rendelkezik kutatási és oktatási területeken egyaránt, részt veszünk több nemzetközi együttműködésben. Az Európai Unió által támogatott SOCRATES-ERASMUS program keretében 8 külföldi egyetemmel van szerződéses kapcsolatunk, ami nemcsak hallgatóink számára teszi lehetővé a társegyetemeken tanulmányok folytatását, de évről-évre egyre nagyobb a külföldi diákok érdeklődése intézményünk iránt. Részt veszünk hét Közép-Európai ország egyetemeinek hallgatói és oktatói csereprogramját megvalósító H-115 CEEPUS program koordinálásában.

Karunk tagja a körülbelül 90 egyetemet összefogó *European Council of Landscape Architect Schools (ECLAS)* valamint az *International Federation of Landscape Architects (IFLA)* szervezeteknek. Részt veszünk a 15 európai egyetemet összefogó *European Landscape Education Exchange (ELEE)* programban, amelynek keretében hallgatóink évente más-más országban megrendezett intenzív kurzusokon szerezhettek értékes tapasztalatokat. Részt veszünk a TEMPUS LE:NOTRE program munkacsoportjaiban. Hallgatóink aktívan vesznek részt az ELASA (European Landscape Architecture Students' Association) programokban, több alkalommal tartottak és tartanak workshopot és szemlét.

A Massachusetts State University-vel (UMASS) fennálló több évtizedes kutatási-oktatási kapcsolatok elmélyítésének újabb jelentős foka, a UMASS-on dolgozó magyar származású Julius Fabos professzor által létrehozott alapítvány: Fábos Endowment for the Faculty and Graduate Student Exchange. Az alapítvány célja a két tájtervezési oktató-kutatóműhely közötti hallgatói-oktatói kapcsolatok szorosabbra fűzése.

6.4. Elégedettség a kar irányításával

A Kar dolgozóinak körében 2007-ben végzett közvéleménykutatás eredményei az egyetemi átlagokhoz képest nem mutatnak jelentős eltérést. Az eredmények nagyfokú szórása azonban feltételezi, hogy az átlagok nagy különbségeket takarnak, ezért a kari vezetőknek a Karral kapcsolatos fejlesztési elképzeléseket, jövőképet, a Kar oktatóival/kutatóival kapcsolatos elvárásokat világosabban és határozottabban kell a jövőben kommunikálni. Bíztható, hogy a Kar vezetését – egyetemi összehasonlításban is az egyik legmagasabb érték szerint – kellően felkészültnek tartják a Kar irányítására.

16. táblázat: Elégedettség a Kar irányításával

	Egyetemi átlagok (N=303)	Tájépítészeti Kar (N=18)
A kari vezetők jól képviselik a Kar érdekeit az egyetemi ügyekben.	3,6	3,5
A kari vezetés kellően felkészült a Kar irányítására.	3,7	3,8
A kari adminisztráció felkészült, és segíti a kari vezetők munkáját.	3,6	3,9
A Kar a más hazai felsőoktatási intézmények hasonló képzést/végzettséget nyújtó karaihoz képest kimagasló teljesítményt nyújt.	3,8	4,1
Büszke vagyok, hogy ezen a Karon dolgozhatok.	4,1	4,6

6.4.1. Összefoglaló megállapítások, fejlesztési javaslatok

A Tájépítészeti Kar döntési rendszere, vezetési struktúrája a Budai Campus karaihoz hasonló. Legfőbb döntéshozó a Kari Tanács és a dékán. A Karon – kis méreténél fogva – az információáramlás gyors ezért a döntéshozatalban megfelelő gyorsasággal tud reagálni a változó folyamatokra.

A kari vezetés döntéseit Dékáni Kabinetben konszenzusos módon hozza meg. A heti, kétheti rendszerességgel ülésező Kabinet szinte minden a Karral kapcsolatos döntésben részt vesz. A Kabinet ülésein el nem dönthető kérdések a Tanszékvezetői Értekezlet elé kerülnek, vagy a dékán saját hatáskörében dőlnek el.

A kari döntéshozatalt és a stratégia alkotást nagymértékben megnehezíti, a külső környezetből adódó bizonytalanság, a folyamatosan változó keretszámok, a pénzügyi bizonytalanság és a kiszámíthatatlanság.

A Karon viszonylag fiatal az oktatói gárda ezért a kari „ügyvitelben”, szervezetben nagyobb teher hárul az idősebb kollégákra. Az utánpótlás kinevelése, a fiatalok kari illetve egyetemi döntéshozó testületekbe történő bevonását rendkívül fontosnak tarjuk.

A Karon a hallgatói érdekképviselőt biztosított. A Kari Tanulmányi Bizottság, a Kari Tanácsban a Diákjóléti Bizottságban a hallgatók tanácskozási joggal képviseltetik magukat.

0	Nincs mért eredmény.
1	A Kar mér kulcsfontosságú eredményeket. Az eredmények stagnálnak, vagy negatív tendenciát mutatnak .
2	Az eredmények szerény fejlődést mutatnak.
3	Az eredmények valós fejlődést mutatnak.
4	A Kar kiváló eredményeket ér el és az összevetés pozitív a saját célokhoz képest.
5	A Kar kiváló eredményeket ér el és az összevetés pozitív a saját célokhoz mérten, valamint más szervezetekkel történő összehasonlító értékelések alapján is további pozitív eredményeket realizál.

7. Emberi Erőforrások

7.1. A kar oktatói-kutatói állományának bemutatása

A Karon dolgozó teljes munkaidős oktatói és kutatói létszámot tekintve az Egyetem hét kara közül a legkisebbek vagyunk. A Kar megalakulása óta nem történt külső erőforrásból megvalósuló jelentős munkaerő fejlesztés.

7.1.1. A munkaerő-állomány összetételének bemutatása

Az idén 16 éves Karon a hallgatói létszám az alapítástól eltelt időszakban rendkívül dinamikusán nőtt. Ezt a változást az oktatói állomány bővülése kismértékben követte, elsősorban a Karon frissen végzett mérnökök alkalmazásával. Az oktatók oktatási terhelése ezért rendkívül magas. A Tájépítészeti Karon dolgozó főállású oktatók és kutatók létszáma összesen 33 fő. Közülük 18 fő (53,3%) rendelkezik tudományos minősítéssel.

17. táblázat: Foglalkoztatottak létszámadatai (2004-2007)

	2004				2005				2006				2007			
	Teljes munkaidős	Részmunkaidős	Összesen	Tej., munkaidősre átszám., létsz.	Teljes munkaidős	Részmunkaidős	Összesen	Tej., munkaidősre átszám., létsz.	Teljes munkaidős	Részmunkaidős	Összesen	Tej., munkaidősre átszám., létsz.	Teljes munkaidős	Részmunkaidős	Összesen	Tej., munkaidősre átszám., létsz.
Egyetemi oktatók	27	9	36	30	26	8	34	31	27	4	31	28,6	33	3	36	33,3
Egyéb oktatók						1			1		1	1	1		1	1
Kutatók	3	1	4	3	2	1	3	2	3	1	4	3,1	1	0	1	1
Egyéb alkalmazottak	33	6	39	37	31	6	37	35	27	4	31	29,6	23	6	29,6	26,6
Összesen	63	16	79	70	59	16	74	68	58	9	67	62,3	58	9	67,6	61,9
Minősített oktatók száma (1.sorból)	13			13	13			13	14			14	14			14

A Kar oktatóinak korösszetételét tekintve aszimmetrikus eloszlás figyelhető meg: a teljes létszámból több mint 50-en tartoznak a 45 évesnél fiatalabbak közé (18. táblázat), ami jónak tekinthető. A korösszetételt tekintve, az egyetemi adatokkal összevetve kismértékű eltérések, anomáliák is megfigyelhetők. A fiatalok magasabb aránya mellett alacsonyabb a 40–55 év közötti

kutatói, oktatói gárda aránya. A hiányzó „középgeneráció” a rendszerváltozás körüli bizonytalanság, a Kar létrejöttével elmaradó humán erőforrás fejlesztés következménye lehet.

18. táblázat: Az oktatók és kutatók életkori megoszlása (2007)

Életkori besorolás	BCE Összes		Tájépítészeti Kar	
	teljes munkaidős	részmunkaidős	teljes munkaidős	részmunkaidős
25-29	59	13	3	0
30-34	112	11	5	3
35-39	98	17	7	0
40-44	67	12	2	0
45-49	63	9	3	1
50-54	88	22	2	0
55-59	125	23	5	1
60-64	65	13	3	0
65-	21	9	0	0
Összesen	698	129	30	5

A minősített oktatók arányát tekintve Karunk kismértékben elmarad az egyetemi átlagtól (19. táblázat). Különösen érvényes a megállapítás, ha a részmunkaidősök minősítési arányát tekintjük (hét eltérés). Öröndetes tény azonban, hogy a fiatal oktatói állomány ellenére a minősítettek aránya az egyetemi átlaghoz hasonló, ami fiatal oktatók esetében az egyetemi átlagnál magasabb minősítési arányt tételez fel. Ez a dinamikus oktatói/kutatói állomány lehet záloga a következő évek oktatásfejlesztési feladatainak (angol nyelvű MSc képzés) megvalósításában.

A fiatal oktatói gárda komoly fejlődési potenciált jelent a szervezet életében: kiemelt figyelmet kell fordítani ezért a jó képességű kezdő oktatók, végzős PhD hallgatók megtartására, további fejlődésére. Az elkövetkező években az oktatás korszerűsítése keretében nagyobb hangsúlyt kell fektetni a részmunkaidőben foglalkoztatott minősített oktatók arányának növelésére.

19. táblázat: Minősített oktatók megoszlása életkor szerint (2007)

Életkori besorolás	BCE Összes		Tájépítészeti Kar	
	teljes munkaidős	részmunkaidős	teljes munkaidős	részmunkaidős
25-29	4	2	0	0
30-34	42	5	1	1
35-39	64	13	4	0
40-44	37	5	1	0
45-49	36	4	2	0
50-54	48	7	1	0
55-59	88	7	4	1
60-64	48	10	3	0
65-	19	8	0	0
Összesen	386	61	16	2
Minősített oktatók aránya (%)	55,3	47,3	53,3	40,0

7.1.2. Fluktuáció

A fluktuáció a Karon nem jelentős. 2006-ban a Kar oktatói-kutatói állománya összesen 1–1 fő ki-, illetve belépésével változott. A Kar kis létszáma, családiasabb jellege, jó légköre, a tájépítészeti oktatás egyedisége, egyedisége miatt nem jellemző a gyors munkahelyváltás és a magas fluktuáció.

7.2. A Kar emberi erőforrás gyakorlatainak bemutatása

A Tájépítészeti Karon folyó oktatás, és a nem oktatói tevékenységek megfelelő ellátása érdekében fontos, hogy az intézmény átlátható és tervezhető munkahelyi életpálya lehetőséget kínáljon a színvonalas munkát végző alkalmazottak számára. Az életpálya gondozás magában foglalja a minőségi munkaerő-állomány megszerzését, kiválasztását, a teljesítménykövetelmények egyértelmű megfogalmazását, a teljesítményértékelés bevezetését, a kompenzáció és a javadalmazási rendszer fejlesztését, a munkakörülmények és a munkafeltételek javítását, a vezetési stílus és a vezetési gyakorlat megújítását, a fejlődési, előmeneteli lehetőségek megteremtését és a humánus nyugdíjazási rendszer kialakítását.

7.2.1. Létszám és munkaerő-kapacitás tervezése

A leendő tájépítészek és településmérnökök minőségi oktatása megkívánja, hogy bizonyos tárgyakat, előadásokat az adott témában szakértőnek számító külső előadók tartsanak. Az utóbbi években ugyanakkor a rendelkezésre álló források szűkülése és az oktatói óraterhelések esetenként szükséges növelése miatt ezek aránya csökkent, egy részét belső oktatók vették át. Általános emellett a Karon, hogy az oktatói munkát PhD hallgatók közreműködése is segíti. Komoly felkészülést és tervezést igényel a hagyományos képzésről a bolognai rendszerre történő áttérés során átmenetileg jelentkező csúcsterhelések kezelése.

7.2.2. Emberi erőforrások áramlása: kiválasztás, felvétel, karrier, elbocsátás, nyugdíjazás

A Tájépítészeti Karon a vezető oktatók (egyetemi tanárok és egyetemi docensek) az Egyetemen általánosan alkalmazott oktatói követelményrendszer feltételei és előírásai szerint kerülhetnek alkalmazásra. E szerint a Karon egyetemi tanár lehet, aki megfelel a következő feltételeknek:

- a szakterületen szerzett egyetemi oklevél és tudományos fokozat,
- legalább 15 év oktatási gyakorlat és a szakterületen szerzett tervezési, kutatási tapasztalatok,
- hazai és nemzetközi szakmai elismertség,
- legalább két világnyelv előadás és tárgyalásszintű ismerete (min. 2 középfokú nyelvvizsga),
- megfelelő hazai és nemzetközi publikációs tevékenység
- habilitáció.

A követelményrendszer az egyetemi docensek alkalmazási feltételeként a következő előírásokat tartalmazza:

- a szakterületen szerzett egyetemi diploma és tudományos fokozat,
- legalább 10 év oktatási gyakorlat és a szakterületen szerzett tervezési, kutatási tapasztalatok,
- hazai és nemzetközi szakmai elismertség,
- legalább egy világnyelv előadás szintű, egy másik nyelv tárgyalásszintű ismerete (egy középfokú és egy alafokú nyelvvizsga).

A fenti követelményrendszer a vezető oktatók alkalmazásakor mindenkor érvényesítésre kerülnek.

A vezetői oktatói álláshelyek betöltése pályázat útján történik. A pályázat nyilvános, bárki benyújthatja pályázatát, ha a kiírási feltételeknek megfelel. A pályázatokat erre alakult kari bizottság előzetesen véleményezi és a vezető oktató kiválasztására, alkalmazásra (kinevezésre) a Kari Tanács tesz javaslatot. A javaslatok alapján az egyetemi tanárokat a Szenátus véleményezi, és az illetékes főhatóság javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki. Az egyetemi docenseket az Szenátus javaslata alapján a Dékán nevezi ki.

7.2.3. Vezetők kiválasztása

A Tájépítészeti Karon a vezetői munkakörök betöltése, az általános gyakorlatnak megfelelően, pályázati kiírás útján történik. A pályázatok elbírálását a dékán felkérésére alakuló háromtagú bizottság végzi, amelynek két kari tagja mellett harmadik tagként a doktori iskola vezetője kap megbízást. A pályáztatás során figyelembevételre kerül a pályázó oktató/kutató, vezetői képessége, szakmai tapasztalata, hazai és nemzetközi szervezetekben vállalt tagsága. A Kar vezetése tudatosan gondoskodik arról is, hogy biztosítva legyen a megfelelő utánpótlás a megüresedő vezetői helyek betöltésére. A viszonylag kis létszámú, alacsony átlagéletkorú Karon a fiatalabb kollégák számára is számos lehetőség kínálkozik, hogy bizonyos (rész)feladatok felelőseként szervezési tapasztalatokat szerezzenek.

7.2.4. Teljesítményértékelés

A Kar oktatóival szemben alapkövetelmény a színvonalas oktatási, az eredményes kutatási tevékenység, valamint az egyetemi közügyekben való részvétel. A nem oktatókkal szemben a munkaköri leírásban rögzített feladatok pontos, precíz ellátása az alapkövetelmény. Az oktatók teljesítményértékelése korábban a tanszékvezető feladata volt. A formalizált, pontokra alapuló értékelési rendszert 2005 óta alkalmazza a Kar.

Az oktatói munkát mennyiségi szempontból az óraterhelés számítások, minőségi szempontból egyfelől a hallgató véleményezés, másrészt a hallgatók tudományos megmérettetésekén és tervezési pályázatokon elért eredményei jellemzik. A kutatói teljesítmény mérésére a publikációk, a megszerzett fokozatok, valamint a díjak és elismerések szolgálnak. A különböző értékelési technikák az összehasonlíthatóságot segítő össz-egyetemi szinten kerültek kidolgozásra.

Az Oktatói kutatói követelményrendszer rendszerének kialakítása legutóbb 2005-ben történt meg, átalakítása jelenleg folyamatban van. Az új egységes egyetemi teljesítményértékelési rendszer jövőre lép életbe, ezért kari szinten egy év áll rendelkezésre a kari szempontok, sajtóságok kimunkálására.

7.2.5. Javadalmazás, jutalmazás, differenciálás

A Karon fizetendő alapilletményeket a közalkalmazotti besorolási rendszer szabályozza, az illetményminimum (alaplét) garantált. Ehhez társulhat a többletjuttatás honorálását szolgáló mozgó bér, amelynek két formája a kereset-kiegészítés és a jutalom. Kereset-kiegészítést előre meghatározott pluszfeladatok teljesítése esetén kaphat a dolgozó. Ezek körében elsősorban a saját bevételi kötelezettség teljesítésével kapcsolatos többletfeladatok játszanak meghatározó szerepet. Jutalomban a Kar eredményes gazdálkodása esetén minden dolgozó részesülhet – a teljesítmények vezetői értékelése alapján differenciálva. Ezen túlmenően a kimagasló színvonalú munkát végző, illetve az egyetemi közéletben jelentős szerepet vállaló dolgozók elismerését szolgálják a hagyományosan az évzáró ünnepségeken átadott egyetemi és kari kitüntetések, jutalmak, illetve az Év Oktatója Díj. A teljesítményértékelési rendszer eredményeinek közvetlen visszacsatolása a javadalmazásokra, juttatásokra még nem teljesen kialakult, az értékelés és javadalmazás közötti kapcsolat szorosabbá tétele a közeljövő feladatai közé tartozik.

7.2.6. A munkakörülmények és munkafeltételek

A megfelelő munkakörülmények biztosítása szempontjából meghatározóak az objektív feltételek. A Tájépítészeti Kar szervezeti egységeiben dolgozók számára eltérő körülményeket nyújtanak a Budai Campus épületei. A kari vezetés törekszik arra, hogy az egyetemi szinten tervezett felújítások keretében minden dolgozója számára korszerű feltételeket biztosítson a munkavégzéshez. A dolgozók egészségét védő felszereléseket a Kar a törvényi szabályozásnak megfelelően biztosítja.

7.3. *A nem oktató munkatársakkal kapcsolatos sajátosságok bemutatása*

A Kar nem oktatói munkakörökben dolgozó főállású munkatársainak létszáma 32 fő (a Szarvasi Arborétummal együtt). Állományukat 2006-ban a fluktuáció összesen 2–2 fő ki- és belépésével érintette.

A Kar különböző adminisztrációs munkakörökben dolgozó munkatársaira jelentős feladatokat rónak az intézményi rendszer korszerűsítésével, az oktatási rendszer változásával és a gazdálkodás átszervezésével kapcsolatos teendők. Esetükben is fontos ezért a többletmunka megfelelő elismerése. Az oktatók teljesítményének értékelésére szolgáló objektív mutatók itt azonban kevésbé alkalmazhatók: az ő tevékenységükről elsősorban a hallgatók ez irányú véleménye adhat általános képet.

7.4. *Elégedettség az emberi erőforrás rendszerekkel*

A kari humán erőforrás rendszerek 2007-es értékelésében 18 fő vett részt, ami a Karra vetítve 41%, az oktatásban részt vevő alkalmazottjára vetítve 44%. Ez a kitöltöttségi adat egyetemi átlagban jónak tekinthető. Az egyetemi átlagnál egy kicsit jobb a kari vezetés megítélése a világos jövőkép szempontjából. Pozitívan ítélik meg a kollégák a kari teljesítményértékelési rendszert is.

20. táblázat: Elégedettség az emberi erőforrás rendszerekkel

Kérdések	Egyetemi átlag	Kari átlag
A kari vezetés az eredményes működés érdekében rendszeresen elemzi a Kar emberierőforrás-szükségeit, pl. korszerkezetből eredő problémák figyelemmel kísérése, az oktatás és kutatás szempontjából felmerülő jövőbeli igények.	3,0	3.1
A kari vezetés világos koncepcióval rendelkezik arról, hogy hogyan alakítsák a jövőben az emberierőforrás-politikát (felvétel, karrier, elbocsátás, javadalmazás stb.)	2,8	3.0
Az egyetemi (főiskolai) tanári és egyetemi (főiskolai) docensi munkaköröket nyilvános pályázat útján töltik be.	5,0	4.3
Az oktatói és kutatói státuszok betöltése ismert, világos és átlátható szempontok alapján történik.	3,9	3.4
A kari vezetés megfelelően kezeli azokat az oktatókat és kutatókat, akik az egyetemi tevékenységük mellett más felsőoktatási intézményben is rendszeresen dolgoznak.	3,7	3.4
A kari vezetés megfelelően kezeli azokat az oktatókat és kutatókat, akik az egyetemi tevékenységük mellett üzleti vagy igazgatási szervezetben is rendszeresen dolgoznak.	3,6	3.5
A Kar megfelelő lehetőségeket és feltételeket biztosít szakmai és személyes fejlődéséhez.	3,9	3.4
A munkatársak teljesítményét rendszeresen értékélik.	2,6	3.3
A teljesítményértékelési rendszer szempontjai és folyamata számomra világos.	2,7	3.1
A teljesítményértékelés (ha van ilyen) eredménye a valódi teljesítményeket tükrözi.	2,8	3,0
A teljesítményértékelés eredménye befolyással van a munkatársak javadalmazására és jövőbeli karrierjére (a továbbfoglalkoztatás valószínűségére és a betölthető pozíciókra).	2,1	2.5
Elégedett vagyok a juttatásokkal.	3,2	2.7
A teljesítményem és javadalmazásom közötti kapcsolat a szervezet többi tagjához képest arányos (méltányos).	3,9	3.4
Erőfeszítéseimet, teljesítményemet elismerik a Karon, az Intézetben, a Tanszéken.	3,5	3.7
Úgy vélem, hogy a vezetés mindent megtesz a munkafeltételek javítása érdekében.	3,5	3.5

7.5. **Összefoglaló megállapítások, fejlesztési javaslatok**

A Kar főállású munkatársai között az oktatók, kutatók aránya 50%. Az oktatókat tekintve különös sajátsága a Karnak az igen fiatalos korösszetétel. Az ebben rejlő potenciál kiaknázása érdekében fontos a kiemelkedő képességű kezdő oktatók megtartása, további fejlődésének biztosítása. A Kar összes alkalmazottja esetében fontos feladat a differenciált jutalmazás révén történő ösztönzés a jelenlegi teljesítményértékelési rendszer továbbfejlesztésével. A magán- és kormányzati szféra elszívó hatásával azonban a többletjuttatások önmagukban nem vehetik fel a versenyt, ezért a munkahelyi feltételek javításával vonzó munkakörülmények megteremtése szükséges. A közeljövő feladatai közé tartozik, az új teljesítményértékelési rendszer és a javadalmazás közötti kapcsolat szorosabbá tétele.

0	Nincs mért eredmény.
1	A Kar mér kulcsfontosságú eredményeket. Az eredmények stagnálnak, vagy negatív tendenciát mutatnak .
2	Az eredmények szerény fejlődést mutatnak.
3	Az eredmények valós fejlődést mutatnak.
4	A Kar kiváló eredményeket ér el és az összevetés pozitív a saját célokhoz képest.
5	A Kar kiváló eredményeket ér el és az összevetés pozitív a saját célokhoz mérten, valamint más szervezetekkel történő összehasonlító értékelések alapján is további pozitív eredményeket realizál.

8. Összefoglaló megállapítások a Kar működésével kapcsolatban

A Tájépítészeti Karon az oktatott diszciplínák és a létrejött szakok olyan sajátos képzési és kutatási bázist jelentenek, amelyre nincs más felsőoktatási intézményben analógia. A tájépítészet és részben a településrendezés, illetve a regionális tervezés területén a Kar meghatározó szerepű, monopolhelyzetben van.

A Kar képzési irányelveiben megfogalmazott oktatási-kutatási célok megfelelnek a szaktudomány, valamint a szakterület képzési követelményeinek, amelyet a gyakorlat is visszaigazol. A Karnak hagyományosan jó a kapcsolata a szakigazgatási intézményekkel és szakhatóságokkal, így az oktatás mellett a Kar oktatói intenzíven vesznek részt a szakterület működését is befolyásoló minisztériumi, főhatósági kompetenciákba tartozó kutatási és tervezési, ill. szaktanácsadási feladatokban. Ilyen például az Európai Táj Konvenció előkészítésében és hazai elfogadásában játszott aktív szerepe a Karnak, vagy az Építésügyi és más fontos törvények, kormányrendeletek előkészítésében, értelmezésében való részvétel.

A Karnak az európai oktatási intézmények körében a korábbi nemzetközi kapcsolatokra és együttműködésekre való tekintettel is kialakult tekintélye és szakmai elismertsége a tájépítész képzés területén jelentős lehetőséget kínál idegen nyelvű (angol) képzés indítására, amelyre kereslet mutatkozik. Az Erasmus kapcsolatok örvendetes bővülése, a Kar jó híre az beutazó hallgatók körében egyértelműen biztató jelzések az angol nyelvű képzés erősítése irányában.

A Karnak a társkarokkal való együttműködése rendkívül jó és erős oktatás-fejlesztési potenciál. A képzés mindkét szakterületen (tájépítészet és településrendezés) a Budai Campuson kialakult oktatási együttműködésekhez (átoktatás, áthallgatás) szorosan kötődik. Ezek megtartása és fejlesztése mellett különösen jó lehetőségeket kínál az Közigazgatástudományi Karral, a Gazdálkodástudományi Karral és a Társadalomtudományi Karral a képzések és a diszciplínák összehangolt fejlesztése, tekintettel az átoktatás és az áthallgatás lehetőségeire, illetve új mester-szakok létesítésére.

A Kar létesítésekor források híján több új tanszék kialakítása és az oktatói létszám fejlesztése elmaradt. A két önálló szakon folyó képzés fejlesztése elkerülhetetlenné teszi új egyetemi tanszékek létesítését, illetve a meglévő tanszéki struktúra átalakítását. Fejlesztés azonban csak a rendelkezésre álló helyiségek, oktatási területek bővítésével, azaz – a Budai Campus adottságait tekintve – az épületek rekonstrukciójával és építkezéssel lehetséges.

A megnőtt hallgatói létszám és az új (BSc–MSc rendszerű) szakok indítása – amelyre valós igény jelentkezik – oktatói létszámfejlesztést feltételez. A jelenlegi létszám elhelyezésére sincs elegendő és megfelelően felszerelt oktatási tér. A megnövelt oktatói létszám elhelyezéséhez és a munkafeltételek biztosításához jelentős munkahelyi fejlesztésekre van szükség, annál is inkább, mert a jelenlegi munkafeltételek sem megfelelőek az oktatók és a PhD hallgatók számára. A fejlesztés mennyiségi minőségi értelemben egyaránt elengedhetetlen.

A szakokon viszonylag magas az egy oktatóra jutó hallgatói létszám. A képzési terület sajátosságából fakad az intenzív, az oktató és hallgató közvetlen, dialógusos kapcsolatát lehetővé tévő műhely-munka megőrzésének és a képzésben való alkalmazásának követelménye, ami a magas hallgatói létszám mellett igen nagy óraterhelést eredményez. A képzésben ezért nem nélkülözhető a külső, a szakmát magas szinten művelő, gyakorló szakemberek szervezett formában történő bevonása, ami jelentős költségekkel terheli a képzést.

Hiányzik az oktatáshoz a kisegítő személyzet is, ezt a munkát jelenleg oktatók és doktoranduszok végzik.

A szakmai gyakorlattal való szoros kapcsolat megőrzése és a gyakorlati képzés fejlesztése érdekében több tervezőirodával közösen – a tájtervezés, a településtervezés gyakorlati oktatásában közreműködő – kihelyezett tanszékeket kell létesíteni.

A három éves tájrendező és kertépítő mérnök (BSc) képzéshez építés-kivitelezési gyakorlótér létesítésére és intenzívebb vállalati együttműködések kialakítására van szükség.

A képzés intenzifikálásához fejleszteni kell az oktatási infrastruktúrát, elsősorban a számítástechnikai eszközöket (CAD és térinformatikai kabinetek) és a táj- és környezet analitikai műszerparkot.

8.1. A Kar CSWOT-elemzése

	Korlátok	Erősségek	Gyengeségek	Lehetőségek	Veszélyek
Oktatás	<p>Az egy oktatóra jutó hallgatószám magas</p> <p>A mesterképzéssel kapcsolatos szabályozás bizonytalansága</p> <p>Egyre heterogénebb hallgatói színvonal</p> <p>Gyakorlati képzés biztosítása bizonytalan</p>	<p>Hazai piacon elfoglalt vezető hely Közép-Európában a legnagyobb képzési hely</p> <p>Kiváló oktatói-kutatói gárda</p> <p>Speciális oktatási portfólió</p> <p>Rangos nemzetközi hálózati tagságok – viszonylag nagyszámú hallgatói mobilitás – nemzetközi ismertség (ECLAS, LE:NOTRE)</p> <p>A felvételi pontszámok magasak, motivált hallgatók, idegen nyelvismeret magas</p>	<p>Magas az egy főre eső hallgatók aránya</p> <p>Tömegképzés kezd kialakulni</p> <p>Minőség mérés és visszacsatolás nem megoldott</p> <p>A Neptun rendszer nehézkes működése az adatbázis hiányosságai és pontatlanságai</p>	<p>Mester képzések bevezetése és várhatóan magas kereslete</p> <p>Szakmérnöki képzés továbbfejlesztése</p> <p>Nemzetközi ismertség erősítheti a tanári mobilitást</p> <p>Idegennyelvű képzés kiszélesítése, MSc program indításával</p> <p>Továbbra is kiváló hallgatók felvételére számíthatunk</p> <p>Regionális szerep fokozása</p>	<p>Képzési piacra belépő új szereplők (külföldi és hazai egyetemek, magánintézmények)</p> <p>A demográfiai hullámvölggyel folyamatosan csökkenő hallgatói jelentkezés</p> <p>A hallgatói motiváltság a képzés során folyamatosan csökken</p> <p>Az MSc képzés kialakulatlansága</p> <p>Legrátermettebb hallgatók „agyelszívása”</p>
Nemzetköziesedés	<p>Hiányzó marketing eszközök</p> <p>Az idegen nyelvű MSc program meghirdetéséhez oktatógárda biztosítása</p> <p>Bizonytalan információk a fizetőképes keresletről</p>	<p>Rangos nemzetközi hálózati tagságok (ECLAS, LE:NOTRE)</p> <p>Nagyszámú hallgatói nemzetközi mobilitás</p> <p>A Kar nemzetközi ismertsége</p> <p>A felvett hallgatók idegen nyelv ismerete magas</p> <p>Közép-Európai régióban kevés hasonló képzés</p> <p>Budapest mint Európa egyik kulturális központja</p>	<p>Oktatói motiváció a külföldi mobilitásra</p> <p>Hallgatói mobilitás adaptációja a Bologna-típusú képzési ciklusokhoz</p> <p>Külföldi vendégprofesszorok relatíve alacsony száma</p> <p>Érdekeltségi rendszer (pl. oktatói követelményrendszerben) kidolgozatlansága</p>	<p>Nemzetközi tervpályázatok jobb kihasználása</p> <p>ERASMUS, CEEPUS okatói cserék</p> <p>Vállalatok bevonása a nemzetköziesedésbe, gyakorlati munkahelyek biztosítása</p> <p>Karok közötti képzési együttműködés</p> <p>Nemzetközi kutatási konzorciumok</p> <p>Nemzetközi akkreditáció, EFLA akkreditáció</p>	<p>Magyar hallgatók „elvándorlása” különösen MSc és PhD szinten</p> <p>Hasonló képzések indulás a térségben, versenytársak száma növekszik</p> <p>Bizonytalan jogszabályi és akkreditációs feltételrendszer</p> <p>Oktatói érdekeltségi rendszer megteremtésének elmaradása</p> <p>A külföldi hallgatók megszerzése rendkívül munka- és költségigényes</p>

	Korlátok	Erősségek	Gyengeségek	Lehetőségek	Veszélyek
Kutatás	<p>Alacsony és szétaprózott hazai kutatási források</p> <p>Hiányzó humán erőforrás kapacitás a nemzetközi kutatások</p> <p>Önrész és utófinanszírozás nehézsége</p> <p>A Kar „lobbiereje” korlátozott</p> <p>Tőkeszegény hazai vállalatok</p>	<p>Hazai piacon jó pozíció</p> <p>Sok egyéni kapcsolat, elismert kutatógárda</p> <p>Erős doktori iskolák</p> <p>Jó színvonalú kutatási infrastruktúra (adatbázisok, könyvtár)</p> <p>Interdiszciplináris kutatások feltételei adottak</p> <p>Vezető szerep környezetrendezési, tájépítészeti kutatásokban</p>	<p>Inkább egyéni kutatások, tanszéki projektek</p> <p>Markáns kutatási-profil hiánya</p> <p>Nincs kiugró nemzetközi jelenlét, illetve az ahhoz szükséges kritikus kutatási tömeg</p> <p>Integráció lehetőségei nincsenek kihasználva</p> <p>Teljesítmény-mérés nem kiforrott és nem eléggé motiváló</p> <p>Ösztönzési rendszer esetleges</p> <p>Nagyon eltérő kutatási teljesítmények szervezeti egységeként</p>	<p>Nemzeti Fejlesztési Tervhez való csatlakozás – pályázatok</p> <p>Fokozott részvétel a nemzetközi kapcsolatokon alapuló pályázatokban, konzorciumokban</p> <p>Kutatási „profil” kiszélesítése, adaptálása a változó környezeti feltételekhez.</p> <p>Karok közötti kutatási integráció</p>	<p>Erősödő verseny a kutatási forrásokért</p> <p>A pályázatok és elszámolásuk rendkívül bürokratikus</p> <p>Megfelelő ösztönzés, és folyamatos likviditási gondok miatt lanyhul a kutatási aktivitás, és/vagy „kikerülnek” a projektek a Karról</p> <p>Nem tudjuk színvonalasan ellátni és „kiszolgálni” a projektek adminisztrációját és működtetését</p> <p>Teljesítményértékelésnél nem vesszük kellő súllyal figyelembe a kutatást.</p>
Humánerőforrás	<p>Az oktatók és kutatók közalkalmazotti jogviszonya korlátozza az Egyetem munkajogi önállóságát (pl. megnehezíti a rosszul teljesítő oktatók elbocsátását)</p> <p>Az alacsony bérek miatt nehéz az egyetemre „behozni” a legjobb szakembereket illetve megtartani a tehetségeket</p>	<p>Jól képzett munkaerő, elkötelezett vezetők</p> <p>Kiváló külső kapcsolatok, nagy presztízssű oktatók</p> <p>Színvonalas doktori iskolák az utánpótlás biztosítására</p> <p>Fiatal ambiciózus oktatói gárda</p>	<p>Alacsony a középgeneráció aránya</p> <p>Kevés a nagydoktori fokozattal illetve akadémiai tagsággal rendelkezők aránya</p> <p>Az eltérő teljesítmények, teljesítményértékelési rendszer még nem kiforrott</p> <p>Belső ösztönzési mechanizmusok (többletforrás hiányában) nincsenek</p> <p>Karrierpályák hiánya</p> <p>A nemzetközi oktatói-kutatói mobilitás nagyon alacsony szintű</p>	<p>A végzett doktoranduszok kiváló utánpótlást biztosítanak</p> <p>Perspektivikusan korszerű munkakörülményeket tudunk ajánlani</p> <p>Bérdifferenciálás anyagi feltételeinek a megteremtése</p> <p>Nemzetközi mobilitás anyagi feltételeinek a megteremtése</p>	<p>Az „optimális” korösszetétel nem alakul ki</p> <p>Jelenleg is magas és tovább növekszik az oktatók leterheltsége</p> <p>A külső környezet elszívó hatása, beleértve a külföldi munkavállalást is, erősödik</p> <p>Megfelelő bérezés, ösztönzés, karrierlehetőség hiányában a legjobb oktatók munkaideje „megoszlik”, tevékenységének egy részét nem az Egyetemen fejtik ki</p>

	Korlátok	Erősségek	Gyengeségek	Lehetőségek	Veszélyek
Infrastruktúra	A Kar „kinötte” az infrastrukturális kereteit	A Kar kiváló központi elhelyezkedése PPP programok befejezése után felújított épület	Többnyire zsúfolt, korszerűtlen tantermek Informatikai infrastruktúra túlterhelt, kevés és nem megfelelő méretű informatikai labor	A PPP program befejezésével Campuson belüli költözésekkel egy épületbe kerülhetnek a Kar szervezeti egységei Hosszú távra megteremthetők a magas színvonalú oktatási, kutatási és szolgáltatási feltételek	Továbbra is marad a Kar szétszórtan, több épületben Tovább nő az informatikai laborok leterheltsége
Szervezet-irányítás és gazdálkodás	„Merev” kari gazdálkodási rendszer A döntési mechanizmus mindenkor kiszolgáltatója a gazdasági helyzetnek. Alacsony állami támogatás	A kar szervezeti felépítése átgondolt és stabil, működése szabályozott keretek között történik Gyors döntéshozatal A Kari irányítás kiegyensúlyozott a döntéshozatalban minden tanszék részt vesz	Az ALUMNI rendszer kezdetleges Nincs hosszútávú kari gazdálkodási szabályzat Likviditásmenedzselés káros következményei Alacsony a saját bevétel szerző képesség Az ösztönzési rendszer nem kellően motivált	Neptun fejlesztése, működésének kiterjesztése, új irányítási és gazdálkodási rendszer bevezetése Teljesítményösztönző rendszer bevezetése	A belső szervezeti egységek között fokozódik a konkurencia Nem alakul ki egy világos teljesítménymérési követelmény- és ösztönzési rendszer Az esetleges megbízásos munkák kiszervezésével csökken a Kar likviditása További elvonások, nem fedezett kötelezettségek bevezetése A költségtakarékos gazdálkodás szükséges intézkedéseivel szembeni ellenállás

Melléklet

21. táblázat: A Tájépítészeti Kar Socrates-Erasmus partnerei (2007)

Erasmus Partner	Ország	Tématerület
Universität für Bodenkultur A WIEN 03	AT	Tájépítészet
Technische Univ. Wien A WIEN 02	AT	Tájépítészet
Erasmushoogeschool, Brussel B BRUSSEL 46	B	Tájépítészet
Haute École Lucia de Bruckère, Inst. A. Haulot B BRUXEL 88	B	Tájépítészet
Mendel Univ. Agriculture CZ BRNO 02	CZ	Tájépítészet
TU Berlin D BERLIN 02	D	Tájépítészet
TU Dresden D DRESDEN 02	D	Tájépítészet
FH Weihenstephan, Freising D FREISIN 01	D	Tájépítészet
Technische Universität München D MUNCHEN 02	D	Tájépítészet
KVL Frederiksberg DK FREDERI 01	DK	Tájépítészet
École d'Architect.Paysage de Bordeaux F BORDEAU 16	F	Tájépítészet
Univ. Genova I GENOVA 01	IT	Tájépítészet
Univ. Degli Studi di Parma I PARMA 01	IT	Környezettud.
Hogeschool Larenstein, Velp NL VELP 03	NL	Tájépítészet
WARSAW AGRICULTURAL UNIVERSITY (SGGW) PL WARSAW 05	PL	Tájépítészet
Häme Polytechnic, Lepaa SF HAMEEN 09	SF	Tájépítészet

22. táblázat: A Tájépítészeti Kar CEEPUS partnerei (2007)

Egyetem	Ország
Universität für Bodenkultur, Wien	Ausztria
Mendel University, Brno	Cseh Köztársaság
Agricultural University, Warsaw	Lengyelország
Agricultural University, Nitra	Szlovákia
Agricultural University, Wroclaw	Lengyelország

23. táblázat: A Tájépítészeti és Döntéstámogató Rendszerek Doktori Iskola tájépítészeti témacsoportjai és az ott gondozott főbb témák

Témacsoport	Témakör
1. Kert- és szabadter-építészet	<p>Modern európai és magyar szabadterépítészeti és kertművészeti alkotások a XX. század első felében és műemléki védelmük</p> <p>A zöldfelület és a szabadter rehabilitáció lehetőségei Budapest lakótelepein</p> <p>Arborétumok rekonstrukciójának tájépítészeti szempontjai</p> <p>Kisarchitektúra, környezet-architektúra elemek a kortárs kert- és szabadterépítészetben</p> <p>Történeti temetők örökségvédelmi szempontjai</p> <p>Mesterséges kialakítású tavak a táj- és kertépítészetben</p> <p>A XIX. és XX. századi magyar polgári kertkultúra</p> <p>Szabadkőműves gondolatiság megjelenése a tájképi kertekben</p>
2. Környezetvédelem, környezetpolitika	<p>Környezetvédelmi szabályozás elvei a településtervezésben – kisvárosok példáján</p> <p>Erdei iskola: ökoturisztikai termék vagy oktatási központ- Tájépítészet szerepe a környezeti nevelésben</p>
3. Tájtervezés és Területfejlesztés	<p>A tájértelmezés, a tájlesztétkai értékelés, valamint a tájalakítási tendenciák összefüggéseinek vizsgálata Európa egyes országaiban</p> <p>Tájépítészeti lehetőségek az agrár-szerkezetváltás elősegítésében a Tolnai-dombság példáján</p> <p>Zöld mezős beruházások (kiemelten a kereskedelmi, a szolgáltató és lakóterületek) a tájtervező szemszögéből</p> <p>Közösségi részvétel a területi tervezésben</p>
4. Tájvédelem és tájrehabilitáció	<p>Folyó menti üdülőterületek tájrendezésének elvei és módszerei a Duna példáján</p> <p>Tájkarakter védelem és tájrehabilitáció lehetőségei a délnyugat-dunántúli szőlőhegyeken</p> <p>Vízrendezési létesítmények tájformáló hatása és tájba illesztése a Rába mentén</p> <p>Nem erdőművelési ágú erdők típusai, ökológiai és tájszerkezeti szerepük, területhasznosításuk és rendszerezésük elvei</p> <p>Tájhasználati konfliktusok a magyar agrártájban és változásaik tendenciájának elemzése</p>
5. Településépítészet	<p>A városi terek és parkok szerepének és kialakításának változásai a településfejlődés során</p> <p>ZÖLD-BARNAMEZŐ – Budapest barnamezős területeinek zöldfelületi hasznosítása</p>